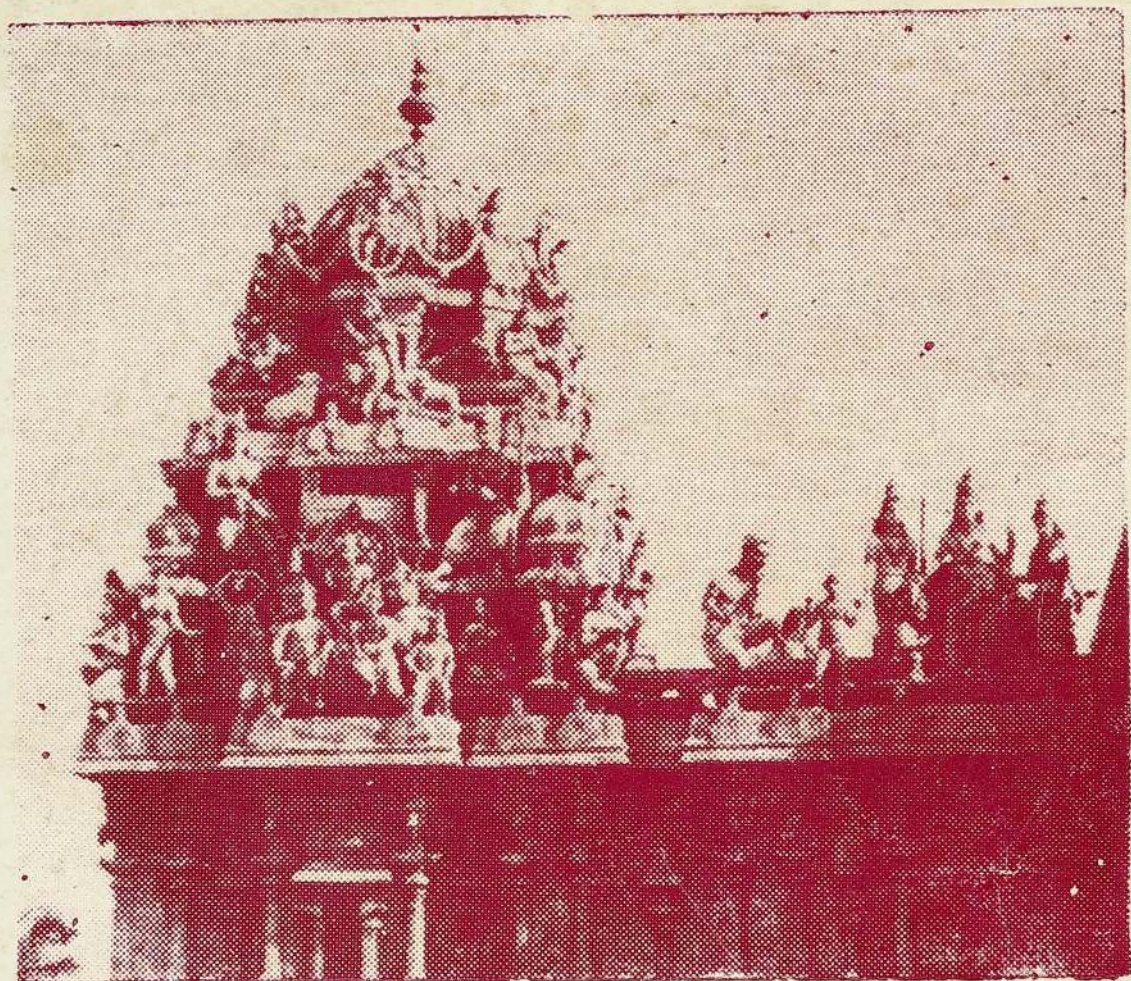

உ
உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதை அம்மன்
(பார்த்தசாரதிப் பெருமாள்)

ஆலய

வரலாற்று நூல்

Prof. V. SIVARAMAN
UNIVERSITY OF JAFFNA

— உடப்பூர் வீர சொக்கன் —

Handwritten text in a non-Latin script, possibly Tamil or Malayalam, located at the top of the page. The characters are faint and difficult to decipher.

Main body of handwritten text in a non-Latin script, occupying the central and lower portions of the page. The text is very faint and appears to be bleed-through from the reverse side of the paper. There are several small red ink marks scattered throughout this section.

(95)

உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதையம்மன்
(பார்த்தசாரதிப் பெருமாள்) ஆலய

வரலாற்று நூல்

விசுவசுப்
9/8/89.

- உடப்பூர் வீரசொக்கன் -

11505.5.c

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

வெளியீடு:

இளம்தாரகை வட்டம்

உடப்பு

- 0 வாழ்த்துரை
 0 ஆசியுரை
 0 அணிந்துரை
 0 சிறப்புபாயிரம்
 0 அறிமுகவுரை
 0 என்னுரை
 0 சமர்ப்பணம்

மலரும் இதழ்கள்

1. கோவிலின் சூழலும் எல்லைகளும்	1
2. முக்கிய இரு ஆலயங்கள்	6
3. மகாபாரதக் கதை	12
4. திருக்கரகம் பாலித்தல்	20
5. கொடியேற்றம்	27
6. வரலாற்று கர்ணபரம்பரைக் கதை	32
7. கோவிலின் அமைப்பு	36
8. கோவிலின் நாடக வளர்ச்சி	41
9. உற்சவ விபரங்கள்	44
10. சுயம்பரக் கொண்டாட்டம்	47
11. வனவாசக் காட்சி	52
12. அருச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி	55
13. தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல்	60
24. தீக்குளிப்பு	65
15. கொடி இறக்கம் (பட்டாபிஷேகம்)	72

வாழ்த்துரை

சரித்திரப் புகழ்பெற்ற உடப்பு திரௌபதி அம்மன் ஆலயத்தின் வரலாறு நூல் வடிவம் பெறுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்

இலங்கையின் வடமேல் மாகணத்தில் உள்ள புத்தளம் மாவட்டத்தில், புத்தளம் நகரில் இருந்து சுமார் 20 மைல் தூரத்தில் உடப்பு கிராமம் அமைந்துள்ளது. இக்கிராம மக்கள் இந்து மதத்தினதும் தமிழினதும் அருமை பெருமைகளை பேணிக் காத்து வருகின்றனர் அக்கிராமத்திலுள்ள திரௌபதி அம்மன் ஆலயச் சக்தியின் பேருண்மைகளை விளக்கி அருள் பாவித்து வருகிறது.

இவ்வாலய வரலாறு இதுவரை காலம் முறையாக எழுத்து வடிவில் வெளிவராமையே இந்து பெருமக்களின் ஒரு பெரும் குறையாக இருந்து வந்தது. இக்குறையினை திரு. வீ. வீரசொக்கன் தனது பெரு முயற்சியாலும், பெரியார் பலர் அளித்த ஊக்கத்தினாலும் இந்நூலினை எழுதி நிவர்த்தி செய்கிறார்.

திரு. வீரசொக்கன் இந்து சமயத்தின் பால் பற்று உடையவர். இவருடைய பத்திரிகைத் துறை அனுபவமும், சைவசமயப் பற்றும், ஞானமும் இந்நூலினை சிறப்பான முறையில் வெளிவரச் செய்துள்ளது. அன்னரின் இந்துமதசேவை தொடர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்

இப்படிக்கு

பி. பி. தேவராஜ்

அமைச்சர்

இந்துசமய கலாச்சார இராஜாங்க அமைச்சர்

ஆசியுரை

சிவநேயச் செல்வர்களே !

வரலாற்று நூல்களை யாத்து வெளியிடுவது இலகு வானதொரு விஷயமல்ல. அதற்கு உண்மைச் சான்றுகளையும் ஆதாரமான ஆதி நிகழ்வுகளையும் பிழையின்றிச் சேகரித்து எழுத வேண்டும். அந்த வகையில் திரு. வீரசொக்கன் அவர்கள் ஸ்ரீ திரௌபதாதேயின் புகழையும், ஆலய வரலாற்றினையும் திரட்டி ஒரு சிறு நூலாக வெளியிடுவது பாராட்டுக்குரியது. ஒரு ஆலயத்துக்கு அண்மையில் வசித்து வரினும் அவ்வாலய வரலாற்றுப் பேருண்மைகளை அறியாதார் பலரிருப்பர். அவர்கள் இவற்றை அறிந்து கொள்ள இச்சிறுநூல் துணைநிற்கும். ஒரு ஆலயத்தின் மூர்த்தி விசேடத்தின் அருமை, பெருமைகளை அறியுமளவு பக்தி வளரும். எமது சமய முன்னேற்ற நெறியில் இன்றோரன்ன செயற்பாடுகள் வேண்டற்பாலன. ஆசிரியரின் தொண்டு சைவ உலகுக்கு பயனுடைத்தாம்.

எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளின் பொற்பாத கமலங்களைச் சிந்தித்து ஆசிரியருக்கு எமது நல்லாசிகளை வழங்குகிறோம்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கோமகந்தர பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

அணிந்துரை

நீர்வளமும், நிலவளமுமிக்க உடப்பூருக்கென்று தனித்துவமான வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு. அந்நியப்படையெடுப்புக்கள் போர்கள் மதமாற்றங்கள் எதற்குமே அசையாது தமக்கே உரித்தான வீரத்துடனும் அஞ்சா நெஞ்சத்துடனும் ஓழ்ந்துவரும் மறவர் பெருங்குடிகளின் கோட்டையாக உடப்பூர் கடந்த நான்குநூற்றாண்டுகளாகவிளங்கி வருகிறது தெய்வபக்தியும், தேவபக்தியுமிக்க மறவர் மக்கள் தாங்கள் குடியேறும் இடங்களிலெல்லாம் ஆலயங்கள் அமைத்து தம் குலதெய்வங்களைப் போற்றி வணங்கத் தவறுவதில்லை. அந்த வகையில் இராமநாதபுரத்தில் இருந்து வந்து குடியேறிய மறவர் பெருங்குடிகளின் வழித்தோன்றல்கள் இன்று உடப்பூரில் ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தை பக்திச் சிறப்புடன் வருடாந்தம் கொண்டாடி வருவது போற்றுதற்குரியது இந்த ஆலய உற்சவம் தேசியப் பெருவிழாவைப் போன்று கருதப்படுகிறது.

எத்தகைய இடர்வந்தாலும் அத்தனையையும் சமாளிக்கும் ஆற்றலும், வீரமும் பொருந்திய உடப்பூர் மக்கள் ஆடி மாதத்தில் அன்னை திரௌபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தை இந்திர விழாவைப் போன்று மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள். பல நூற்றாண்டுகளாக சந்ததி சந்ததியாக இந்தவிழா எவ்வித விக்கினமுமின்றி இடம் பெற்று வருவது இவ்வூர் மக்களுக்கு இறைவனின் அருட்கடாட்சம் நிறையவுண்டு என்பதை புலப்படுத்துகிறது. சக்திவழிபாட்டை கடைப்பிடித்து வரும் இவ்வூர் மக்கள் ஆடிமாத வருடாந்த உற்சவத்தைவிட தம் குலதெய்வங்களான ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி, மாரியம்மன், காளியம்மன்-தெய்வங்களுக்கும் கோயில் அமைத்து உற்சவங்களை சிறப்புற நடத்தி வருகிறார்கள் உடப்பூர் திரௌபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தை மிகச்சிறப்பான விழா என்று பலரால் சொல்லக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

(ii)

காலமாற்றங்களுக்கேற்ப ஆலயக் கிரியைகள், மரபுகள் - அருகிவரும் இக்காலகட்டத்தில் தம்முதாதையர்கள் காட்டிய வழியில் அதே பழமைச் சிறப்புடன் உட்பு திரௌபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தையும், தீமிதிப்பு விழாவையும் இன்றைய சந்ததியினர் நடத்தி வருவது குறித்து பெருமைப்பட வேண்டும். திரௌபதாதேவிக்கு ஒரே ஒரு சிறப்புமிக்க ஆலயமாக இலங்கையில் இருப்பது உட்பூர் ஆலயமாகும்.

தொன்றுதொட்டு தம்முன்னோர்களால் நடத்தப்பட்டுவரும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க திரௌபதை தேவி ஆலய உற்சவத்தையும், இப்பகுதி மக்களின் வழிபாட்டு முறை தனித்துவத்தையும் நூலுருவில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கடந்த சில ஆண்டுகளாக தம்பி திரு. வீரசொக்கன் எடுத்துவந்த முயற்சி இப்போது வெற்றியடைந்திருக்கிறது. உட்பூர் மக்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் கர்ண பரம்பரைக்கதை, ஆலய உற்சவம், உற்சவம் தொன்று தொட்டு நடத்தப்பட்டு வரும் முறை 18 நாட்களுக்கு நடைபெறும். சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் தீக்குளிப்பு அனைத்தையும் மிக அற்புதமாக இந்த நூலில் தம்பி வீரசொக்கன் சித்தரித்திருக்கிறார். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மக்கள் உடைய வாழ்க்கையும், அவர்களது தனித்துவமும் என்றும் வரலாறுகவே இருக்க வேண்டும். ஒரு பிரதேச மக்கள் உடைய வழிபாட்டுமுறை சமய கலாசார நடவடிக்கைகளை சித்தரிப்பதாக இந்த நூல் அமைகிறது. இது உட்பூர் தமிழ் மக்களுடைய பெருமையை பறைசாற்றும் நூல். தமிழர்களுக்கு சிறப்பை மென்மேலும் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நூலாசிரியரான துடிப்பும், ஆர்வமுமிக்க தம்பி வீரசொக்கன் பாராட்டுக்குரியவர். அவர் மென்மேலும் படைப்புகளை நல்கவேண்டும். எல்லா முயற்சிகளும் வெற்றி பெற இராமேஸ்வரம் அருள்மிகு ஸ்ரீ இராமநாதசுவாமியின் அனுக்கிரகத்துக்கு பிரார்த்திக்கிறேன்.

அன்பன்

கண, சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

சிரேஸ்ட உதவி ஆசிரியர் வீரகேசரி

உடப்பு நகரின் தீ மிதிப்பு விழா! சிறப்புப்பாயிரம்

ஈழத்து வடமேற்கு எல்லையில் கடல்வளம் 1.
 இருப்பதை யறிந்து கொண்டு
 இராமேஸ் வரத்திருந் தேவந்த தமிழர்கள்
 இணைந் திங்கு குடியேறினர்.

ஆழத்தின் ஆழிநீர் அணையுடைத் தேவாவி
 அருகினைத் தழுவும் போது
 “அறுவாய்” எனப்படும் பெருவாயின் பாகத்தை
 அன்றுளோர் “உடைப்பு” என்றார்!

கோளத்தில் நிலைபோன்று கூறுவோர் திரிபாக்கிக்
 கொண்டனர் “உடப்பு” என்று
 குணமுடைத் தோரொன்று கூடிடும் நகரமாய்க்
 குறையற்று விளங்கி, தங்கப்

பாளத்தில் வைத்திட்ட படிமணியாகவே
 பரிணமித் தின்று ஆங்கு
 பாரதப் பண்பினைப் பற்றியே வாழ்ந்திடும்
 பண்பட்ட தமிழ் ராணர்!

தமிழுடன் சைவமும் சமயநெறி முறைகளும் 2.
 தளராது வாழ்வதற்காய்த்
 தனிப்புகழ் பூத்திடும் தலங்கள்பல நிறுவியும்
 தமக் கென்றோ ரிடம் பிடித்தார்!

அமிழ்தினும் இனிதான பாரதக் காதையை
 அரங்கேற்றி ஆண்டு தோறும்
 அன்னையாம் திரௌபதா தேவியின் அருளினை
 அனைவரும் அணைத்துக் கொண்டார் - அங்கே!

சிமிழ் போன்ற திரௌபதா தேவியின் அருளிஞால்
 தீயிடை நடனமாடித்
 தினைத்திடும் பக்தர்கள் திரண்டொன்று கூடிடும்
 சிறப்பினைக் காணலாமே !

சூதாடி வென்றபின் துரியோதனன் செய்த
 தூர்ச் செயலைக் கண்ட போது
 துயரமும் கவலையும் சுட்டிடப் பாஞ்சாலி
 துடிதுடித் தாங்கு தோன்றி

3.

வாதாடி மானத்தை வாங்கிட நினைத்திட்ட
 வன் நெஞ்சைத் தான் பிளந்து
 வார்ந்தோடும் சோரியை நெய்யாகச் சிரசிட்டு
 வார் கூந்தல் யான் முடிப்பேன் !

தீதாடி இதயத்தே தீயினை வளர்த்திட்ட
 தீயனை அழித்து விட்டு
 தீரமொடு போரிலே செயம்பெற்ற பின்புதான்
 திரௌபதையு மாவேன் ! என்றாள்.

தூதோடி வருகின்ற துளசிமணி மார்பனின்
 துணை கொண்டு பாரதப் போர்
 தூயவன் "அரவா"னைக் களப்பலி கொடுத்துமே
 தொடங்கினார் ! வெற்றி கொண்டார் !

சினம் கொண்ட வீமனின் "கதை" யினுலடிபட்டுத் 4.
 திணறியே வீழ்ந்த வன்தான்
 துரியோதனன் ! எனத் தெளிவாய்த் தெரிந்த பின்
 திரௌபதியும் அருகிற் சென்று

மனம் மூண்ட வஞ்சினம் வானோங்கி வளரவே
 மறந்திட்ட இதயத்தோடு
 வலக்கரம் ஏந்திட்ட 'சமுதாடு' கொண்டவன்
 மார்பினைத் தான் பிளந்து.

இனம் கண்டு கொள்ளாத ஆவேசம் பொங்கிட
ஏந்தினாள் ! சோதி தன்னை
இதமாகக் கூந்தலில் தடவியே சபதத்தை
இனிதே முடித்து விட்டாள் !

வனம்காண வைத்தவன் மரணத்தை யேற்றபின்
வளர்த்தனள் தீப் பிளம்பை
வாடாத மலராகத் தீக்குளித் தேவந்து
வணங்கினாள் ! கணவர் முன்னே.

கூறிடும் காட்சிகள் குறையற முடிந்த பின் 5.
கொழுந்துவிட் டெரியும் தீயைக்
குளமாக்கிப் பக்தர்கள் அனல்முழுக் காடிடுவர்.
தீரமாய் நிகழ்ந்திடும் தீ மிதிப்பைக் காணத்
திரளுவர் மக்கள் வந்து
மாறிடும் காலமீ தாயினும் "உடப்பு" நகர்
மனிதாபி மானத்தோடு
மக்களும் சைவமும் வளர்வதைக் கண்டுயாம்
மனம் குளிர வாழ்த்து வோமே !

முற்றம்

சுபம்

மஃது

கவிஞர் ஜி. ஏ. பால்முத்து
முந்தல் முத்தமிழ் மன்றத் தலைவர்

அறிமுகவுரை !

புத்தளம் மாவட்டத்தில் பொலிவுடன் திகழும் உடப்பு கிராமம் பாரம்பரியமும், தனித்துவமும் மிக்கது. அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் ஈன்றெடுத்த பெருமை அதற்குண்டு. சைவமும் தமிழும் இணைந்ததாய் இயங்கும் அங்கு சக்தி வழிபாட்டின் மணம் கமளக் காணலாம்.

உடப்பின் வரலாற்றோடு சக்தி வழிபாடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. பாரதத் தத்துவமும், ஸ்ரீபார்த்தசாரதி, ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆகிய தெய்வங்களுடன் காளியம்மன், மாரியம்மன் ஆகிய சக்திகளுடன் இணைந்த நம்பிகை சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகளும் இணைந்து உடப்பு மக்களின் ஆத்மீக வழிபாடு அமைந்து செல்கிறது. எனினும் அவர்களின் பண்பாடு அடிநாதம் ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலயமே. ஈழத்தில் தனித்து நின்று புகழ் ஈட்டும் அந்த ஆலயம் பற்றிய முழுமையான ஆய்வு உடப்பு மக்களின் வாழ்வியல் நெறியை ஓரளவு படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமையும் என எண்ணுவதில் தவறில்லை.

“ உடப்பு ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலய வரலாறு ” என்ற நூல் இந்த வகையில் உடப்பின் ஆத்மீக கலாசார பின்னணியையும், நம்பிக்கைகளையும் வழிபாட்டையும் ஆலயத்தின் முழு விபரங்களையும் தொட்டுக் காட்டுகிற முதல் நூலாக அமைகிறது.

இதனை எழுதித்தந்த என் நண்பர் அன்பர் வீரசொக்கன் உடப்பில் தற்பொழுது முகிழ்ந்து வருகின்ற இளந்தலைமுறையினருள் குறிப்பிடத்தக்க முதன்மை வாய்ந்தவர். வீரகேசரியின் உடப்பு நிருபராக பல வருடங்கள் பணி புரிந்து வருபவர். செய்தித் தேடலில் கவனத்தை அணுகி நோக்குவது போல ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலயம் பற்றிய தகவல்கள் மெய்வருந்தி தேடித் திரட்டித் தந்துள்

ளார். உட்ப்பில் இருந்து “ அலை ஓசை ” புதுக்கவிதை மடலை அளித்த அவர் தமிழ் ஆர்வம் மிக்கவர். இன்று அவர் வழங்கும் இந்நூல் அவரது சமயப் பணியை என்றும் நிலைநிறுத்த வல்லது. உடப்பு கிராமம் பற்றிய ஆய்வு பலருக்கு அது ஓர் கலங்கரை விளக்கமாக நின்று ஒளிகாட்டும் என்பது எனது நம்பிக்கை

அவர் தமிழ்ப்பணி, சமயப்பணி வளர்க: வாழ்க என வாழ்த்துகிறேன். அவருக்கு நீண்ட ஆயன் வழங்கி இதுபோன்ற நூல்களை அவர் ஆக்கித்தர திருவருள் துணை செய்தருள எல்லாம் வல்ல இறையை இறைஞ்சுகிறேன்.

(திரு. க. ஸ்ரீகந்தராசா B. A. அதிபர் அவர்கள்
புத்தளம் இந்து வித்தியாலயம்)

திரௌபதியே வாழி

அருள்பழுத் தொழுகு விழித் திரௌபதியே
 அருள் வருமொரு மரகதமே
 இருள் பழுத் தொழுகுமழைக் குழலணங்கே
 யெழில் கொள் பாஞ் சாலியம்மா
 மருள் பழுத் தொழுகுவழி விழாதெம்மை
 வழியடிமை கொண்டென்றும்
 தெருள் பழுத் தொழுகல் வியுஞ்சீரும்
 செல்வமுந்தந் தருள்புரியே !

திருவளர் முகமுங் கருணைசேர் விழியுந்
 திலகமும் குமுதவாய் மலரும்
 கருவளர் பீதாம் பரமுநுண் ணிடையும்
 குலவு பொற் கங்கணக் கரமும்
 மருவளர் கமல மனையசெம் பாதமும்
 வயங்கவேள் வியிலெழுந் தருளும்
 உருவளர் தெய்வத் திரௌபதி யேயெம்
 உளமிசை என்றும் வாழியவே !

பங்கயக் கண்ணன் வாழ்க !
 பஞ்ச பாண்டவர்கள் வாழ்க !
 மங்கலம் வளர்ந்தெந் நாளு
 மகிழ்ந்து பாஞ்சாலி வாழ்க !
 அங்கியி லெழுந்த வம்மை
 யடியரெல் லாரும் வாழ்க !
 துங்கமாய் விழவு காண்போர்
 சொல்லுவோர் வாழ்க ! வாழ்க !!

இந்நூலை எழுத உதவிபுரிந்த நூல்கள்

1. உடப்பு மான்மியம் சி சொக்கலிங்கம்
பூசாரியார் 1929
2. மகாபாரதக் கதையின் ஏட்டுச்சுவடு
சி. சொக்கலிங்க பூசகர்
3. அமரர் திரு. செ. முருகையா ஓய்வு பெற்ற
ஆசிரியர் தகவல்கள்
4. மு. பரந்தாமர் பூசகரின் தகவல்கள்
5. திரு. ஹென்றிகொரியா எழுதிய தினகரன்
கட்டுரை 1965 அக்டோபர் 13
6. திரு. வீ. காலவைரன் எழுதிய தினபதி கட்டுரை
1981. 08. 12.
7. திரு வீரசொக்கன் எழுதிய தினகரன் கட்டுரை
1979 ஆகஸ்ட் 8, வீரகேசரி கட்டுரைகள் —
83.07.09., 82.07.17., 85.10 04., 84.08.15.

(x)

திரௌபதாதேவி வரலாற்றுச் சிருஷ்டி
ஆக்கத்துக்கு
மானசீக உதவிபுரிந்த நாயகர்களான

நர திரு. ந. பொன்னம்பலம்
ன் திரு. பெரி. ஐயமுத்து
கு திரு. மு. பரந்தாமன் பூசகர்

பெ திரு. அமரர் செ. முருகையா
ய திரு. வீ நடராசா B. A.
ரு திரு. கே. இலட்சுமணன்
க் திரு. வை. சின்னத்தம்பி
கு திரு. பெரி சோமாஸ்கந்தர்

ந திரு. சி. கேசவமூர்த்தி
ன் திரு. தில்லாளன் சண்முகம்
றி இளம் தாரகை வட்ட நண்பர் குழாம்
திரு. வீ. கதிரவேல் பெரியவன்

நெஞ்சார நினைகொண்ட
நன்றித் துளிகள்

எ ன் னு ரை

இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கை - மலையகத்தைத் தவிர்ந்த - தனியான ஓர் தமிழ்ப்பண்பாடு கலாச்சாரங்களுடன் தனித்த தமிழர்கள், தனிக்கோப்புடன் அப்பழக்கற்ற தாற்பரியம் நிறைந்தவர்களாக வாழ்ந்து வதியும் கிராமங்களில் ஒன்று தான் உடப்பு

பாரம்பரிய சக்தி வழி பாட்டின் பின்னிடையைக் கொண்டு விளங்கும் இவ்வூர் மக்களின் சமயநெறியாக்கத்தின் தாற்பரிய உண்மைகளை விளக்கி இங்கு அமையப் பெற்றிருக்கும் ஆலயங்களின் உண்மைத் தொனியை விளக்கும் ஆதாரபூர்வமானதொரு நூல் இல்லையே என்ற குறைபாட்டை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்ற குறையை அன்புசால் நண்பர் குழாம் அவ்வப்போது அடியேனை அன்புக்கட்டளை விட்டு வந்ததின் பிரதிபலிப்பாகவே இந்நூல் தாங்கித் தவழ்கின்றது.

எழுத்துலகத்தில் அடியெடுத்து வைத்தபோது சிந்தை கவரும் நல்லறிவைப் புகட்டி - சீர்மிகும் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்த அந்த இனிய நாட்களை இறைமீட்டிப் பார்க்கின்றேன். 1977ம் ஆண்டு என நினைக்கின்றேன். அடியேனின் கட்டுரை ஒன்றை நுகர்ந்த அன்புக்குரிய நண்பர் திரு. க. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆசிரியர் அவர்கள் தன்னைக்கண்டு "தம்பி நன்றாக இருக்கின்றது கட்டுரை - எழுத்துலகப் பயணத்துக்கு முன்னேற்றமாக இருக்கின்றது" என்றார். இந்த பவ்வியமாகப் பகர்ந்த அன்புமொழி தந்த இதயத்துக்கு நன்றி சொல்லாத நாவில்லை.

'உடப்புவின் அன்னை ஸ்ரீ திரௌபதாதேவியின் புகழினைப் புகழக் கட்டுரைகளைத் தீட்டித் தரும்படி ஆத்ம ஜோதி ஆசிரியர் திரு. நா. முத்தையா அவர்களும் பாண்டிருப்பு இந்துமதியின் ஆசிரியர் திரு. க. ஐ. யோகராசா

அவர்களும் பேரன்பு கொண்டு அவ்வப்போது கேட்டுக் கொண்டதினால் ஆலய வரலாற்றுத் தகவல்களை திரட்டிய பேரார்வத்தின் உந்துதலின் விளைவாக வடிவம் பெற்றதே இந்நூல்.

இலக்கிய உலகில் அடியேனுக்கு சளம் அமைத்து — கரம் தந்ததோடு ஆக்கமும், ஊக்கமும் நல்கிய துடன் கடந்த பல வருடகாலமர்க உடப்பின் நிருபராக இணைத் தணைத்து வளர்ச்சிப் பாதைக்கு உரமீட்டிய 'வீரகேசரி' க்கும் நேசமான நன்றிகளை நினைவோட்டத்துடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

இவ்வாலய வரலாற்று நூல் உருவாக்க வேண்டிய தகவல்களையும், சந்தேகங்களையும் தெளிவுபடுத்தியதுடன் தகவல்களைக் கேட்டபோதெல்லாம் இன்முகத்துடன் வரவேற்று உபசரித்து நின்ற மாரியம்மன் ஆலய பிரதம பூசகர் திரு மு. பரந்தாமன் பூசகருக்கும், அமரர் திரு செ. முருகையா அதிபர் பெரி. சேரமாஸ்கந்தர் அவர்களின் குறிப்புக்களும் ஒத்தாசையாக உதவின. அன்றாடங்களுக்கு உளமார நல நிதர்ஷன நன்றிகள்.

இந்நூலுக்கு அணிகலமாக மாலைசூடி ஆசியுரை நல்கிய நல்லையுதின ஞானசம்பந்தர் குருமணி அவர்கட்கும் இந்து கலாச்சார அபிவிருத்தி அமைச்சர் உயர்திரு டி.பி. தேவராஜ் அவர்கட்கும். இதழுக்கு மணம் வீடிய மனம் கவரும் அணிந்துரை வழங்கிய துடன் — திருத்தம் செய்து செம்மையுடன் மலரச் செய்த வீரகேசரியின் சிகிரஷ்ட இணைஆசிரியர் திரு. கண. சுபாஸ் சந்திரபோஸ் அவர்கட்கும், கவிமழையில் கவி ராகம் பொழிந்த கவிஞர் கி.கே ஏ. முத்து அவர்கட்கும் உடன் இருந்து எழுத்துப்பணி புரிந்த அன்புசால் நண்பர்கள் இளம் தாரகை வட்டத்தினருக்கும் இதமான, இங்கித. மானசீக நன்றித்துளிகளை மலராகத் தூவுகின்றேன்.

உதவி அரசாங்க அதிபர்
பணிமனை, புத்தளம்.

— வீரசெய்க்கன் —

கோவிலின் சூழலும் எல்லைகளும்

வளங்கொண்ட வடமேல் மாகாணத்தில் புண்ணிய பூமியென்றும், தொன்மைகள் நிறைந்த பூமியென்றும் போற்றப்பட்டு எம் பெருமானாகிய இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பழம் பெருமைகள் நிறைந்த ஆலயமாகப் போற்றிப் புகழும் உடப்பு ஸ்ரீ ருக்மணி சத்திய பாமா சமேத ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப், பாண்டவர் சமேத ஸ்ரீ திரௌபதா தேவியின் ஆலயம் என்றால் மிகையன்று.

எங்கும் நிலைபெற்ற எம் பெருமானே, ஆன்ம கோடிகள் வழிபட்டு, நிறைந்த செல்வங்களும், வளமும் செழித்து விளங்கும் உடப்புவின் கண்ணே, சகல அனுக்கிரகங்களைப் பெற்று விளங்கும் ருக்மணி சத்திய பாமா சமேத ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப் பெருமாள், பாண்டவர் சமேத ஸ்ரீ திரௌபதா தேவியும் திருக்கோவில்கொண்டு எழுந்தருளி இருக்கும் இப்புண்ணியக் கோத்திரம் தென்னிலங்கையின் சிலாபம் நகரிலிருந்து வடமேற்கே 16 மைல்கள் தொலைவில் பத்துஞாயாவிலிருந்து மேற்கே நான்கு மைல் தூரத்தில் உடப்பு கிராமம் அமைந்துள்ளது.

இக் கிராமத்தில் வாழும் மக்கள் அப்பழுக்கற்ற சைவர்களாகவும், தமிழையே தங்கள் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்களாகவும், வாழ்ந்துவருகிறார்கள். தமிழ் கலாசாரத்தைப் பேணிக்காத்து தனித் தமிழ் சமுதாய மக்களாக அன்றிலிருந்து இன்றுவரையும் தமிழ் மரபைக் காத்து தமிழரின் பாரம்பரியங்களைக் காக்கும் இடமாகத் திகழ்ந்து வருகின்ற பெருமைகளையும் இக்கிராமம் பெற்று விளங்குகின்றது.

கடலோரக் காட்சிகளோடு, கடலொலி அலைஓசைகளோடு கடல் மணல் வளத்துடன் நெய்தல் சூழ்நிலையைக் கொண்டு பிரகாசித்துவரும் இக் கிராமச் சூழலில் கற்பக விருட்சமாம் தென்னை மரங்கள் நிறைவாக வளர்ந்துள்ளன. இப்பகுதியில், பெருங்கடல் ஓசையுடன், சிறுகடலின் தெம்மாங்கு இசைத்தென்றலின் இன்சுவையுடன் நன்னீர் ஊற்றெடுத்துப் பாயும் நல்ல தண்ணீர் ஊற்றுக்களும் இக் கிராமச் செழுமையை, பெருமையை அதன் தொன்மைகளோடு இக் கிராமத்துக்கு பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

நீக்கமற இயற்கையோடு இசைந்த காட்சிகளும், சீதோஷ்ணமும் நிலையான பருவமழையைப் பெற்றுவிளங்கும் இக் கிராமத்தில் நன்செய் நிலங்களுடன், புன்செய் நிலங்களையும் கொண்டு விளங்கிவரும் அதேவேளையில் உட்பூரின் நடுநாயகமாக மத்தியநிலையில் இருப்பதே உடப்பு ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ஆலயமாகும்.

ஊர் பெயர்

இக் கிராமத்திற்கு உடப்பு என்ற பெயர் வரக் காரணங்கள் யாது என்பதை நோக்கும்போது இரண்டு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. தினகரன் நாளிதழில் "உடப்பு பெயர்" என்ற கட்டுரைத் தொடர் எழுதிய திரு சி. நல்லவைரன் தகவலில் ஒரு பகுதி. "இலங்கைத் தீவிலுள்ள பிரதான பசுந்திகளில் (isthmus) உடப்பு

பூசந்தியும் ஒன்றாகும். இப்பூசந்திகள் பிட்டிக் குடாநாடு, சிலாபம் மாவட்டத்துடன் இணையுமிடத்தில் அமைந்துள்ளது.

இப்பூசந்தி தற்பொழுது ஏறக்குறைய 500 அடி நீளமும் 250 அடி அகலமுடையதாக இருக்கின்றது. இதனை இங்கு 'உடப்பு அறுவாய்' என அழைக்கின்றனர். பலவருடங்களுக்கொருமுறை ஏற்படும் பெரும் வெள்ளக் காலத்தில் இப்பூசந்தி வெட்டி திறந்துவிடப்படும். அப்போது வெள்ளம் இந்துமகா சமுத்திரத்தில் பாய்ந்துவிடும். வெள்ளம் வடிந்தபின்னர் இப்பூசந்தி இருந்த இடம் மீண்டும் சமுத்திர அலைகளினால் மண் இயற்கையாகவே நிரப்பப்பட்டுவிடும்.

இந்தப் பூசந்திற்கு வடக்கே அரை மைலும் தெற்கே ஒரு மைலும் கொண்ட பிரதேசந்தான் 'உடப்பு' என்ற அழைக்கப்படும் கிராமமாகும். தற்பொழுது இங்கு வாழும் இனத்தவர்களின் மூதாதையர்கள் கடற்றொழிலுக்கும், நல்ல குடிதண்ணீருக்கும் உகந்தவிடமாகவும், யாருமே குடியேறில்லாத வெற்றிடமாயுமுள்ள ஓரிடத்தை தேடியலைந்து ஈற்றில் இப் பிரதேசத்தைக் கண்டுபிடித்தனர் என்றும், அவர்கள் இவ்விடத்தை அடைந்தபோது இப் பிரதேசம் முட்செடிகளால் நிறைந்த சமுத்திரக் கரையோரமாக இருந்தபடியால் 'உடப்பங்கரை' என்ற பெயரைச் சூட்டியுள்ளனர் என்றும் பழங்கதைகள் கூறுகின்றன,

'உடப்பங்கரை' என்ற பெயர் தான் காலக்கிரமத்தில் கெடுதல் விகாரமடைந்து "உடப்பு" என வழங்கி வருகின்றது. தமிழக சொல் அகராதியில் 'உடப்பு' என்ற சொல்லுக்கு "முட்செடிகள் நிறைந்த இடம்" என விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

மற்றொரு காரணத்தை பார்க்கையில்;

1976ல் சுடர் சஞ்சிகையில் வீரசொக்கன் ராமு எழுதிய., ஊரும் பேரும் பகுதியிலிருந்து,

“ஈழத்தின் வடமேற்கில் தமிழ்மணம் கமழச் செய்யும் கிராமந்தான் உடப்பு. மேற்கே இந்துமகா சமுத்திரத்திற்கும், கிழக்கே ஒல்லாந்தர் வெட்டுக் கால்வாய் சங்கமிக்கும் ஆற்றின் இடைப்பகுதிக்கும் இடையில் உடப்புக் கிராமம் அமைந்துள்ளது.

ஒருகாலத்தில் வெள்ளப்பெருக்கினால் பாதிக்கப்பட்ட இக் கிராமம், ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து நிரம்பவே இக் கிராமத்தின் ஊடாக உடைத்துப் பாய்ந்தமையினால் “உடைப்பு” என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று என்ற ஓர் பழங்கதை கூறுகின்றன. மேலும் இங்கு வாழும் தமிழ் இனத்தவர்களின் மூதாதையர்கள் கடற்றொழிலுக்கும் நல்ல குடிதண்ணீருக்கும் உகந்தவிடமாகவும், யாருமே குடியேறியில்லாத வெற்றிடமாகவுள்ள ஓரிடத்தை தேடி அலைந்து ஈற்றில் இப் பிரதேசத்தை சுண்டுபிடித்தனர் என்றும், அவர்கள் இப்பிரதேசத்தைக் கண்டுபிடிக்கும்போது முட்செடிகள் நிறைந்த சமுத்திரம் ஒன்றிய கரையோரமாக இருந்தபடியால் ‘உடப்பங்கரை’ என்ற பெயரை முதலில் சூட்டினார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது “உடைப்பு” என்ற பெயர்தான் காலக்கிரமத்தில் மருவி ‘உடப்பு’ என்று வழங்கி வருகின்றது. உடப்பில் இன்றைக்கும் தமிழ் கலை கலாச்சாரம் குன்றாமல் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்”.

இவ்வகையான காரணங்களே இக் கிராமத்துக்கு இப் பெயர் வரக் காரணமாக அமைந்திருக்கின்றதை அறிந்து உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இதர ஆலயங்கள்

உடப்பூரில் வாழும் சைவமக்கள் சமய அனுட்டானங்களிலும், தத்தம் வாழ்க்கைப் பங்களிப்பிலும், மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். ஊரின் வடக்கிலும், கிழக்கிலும், தெற்கிலும், பௌத்த,

கிறீஸ்துவ இஸ்லாமிய சமயத்தினர்கள் கிராமங்கள் புடைசூழ இருந்தாலும் இவ்வூர் மக்கள் (உடப்பு) தமது சமயக் கொள்கையை, பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களையும், மொழியையும் போற்றிவருவதுடன், சமயப்பற்றை எடுத்துக்காட்ட இங்கு அமையப்பெற்றிருக்கும் இதர சிறு ஆலயங்கள் சான்றுபகர்கின்றன.

இவ்வூரின் எல்லைகளாக நான்கு திருக்கோவில்கள் அமைந்திருந்து அரண்செய்து அலங்கரிப்பதுடன் பிற இடங்களிலிருந்து வந்துசெல்வோரையும் பக்தியின் உணர்வுக்கே இட்டுச் செல்லுகின்றது.

இங்கு காணப்பட்டுவரும் ஆலய முறைகளைப் பார்க்கு கையில் இவ்வாலயத் தேவதைகளே இவ்வூரைக் காவல் புரிவதுபோன்று தென்படுகின்றது. வடக்குப்பகுதியில் ஆண்டிமுனை என்ற இடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது ஸ்ரீத்துமாரியம்மன் ஆலயமும் ஊர் மத்தியில் நடுநாயகமாக வீற்றிருக்கின்றாள் ஸ்ரீ வடபத்திர காளியம்மன் ஆலயமும், தெற்கே அன்னை திரௌபதாதேவி ஆலயமும் அமைந்துள்ள துடன், கிழக்கே ஸ்ரீஐயனாரும் (கொலு) வீற்றிருப்பதுடன், சக்தி வழிபாட்டில் சக்திமேல் கொண்ட தீராத பற்றை இவ்வூர் மக்கள் கொண்டுள்ளனர் என்பதைக் காட்ட இச் சக்தி ஆலயங்களே எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்கின்றது;

முக்கிய இரு ஆலயங்கள்

மாரியம்மன் கோவில்

ஆண்டிமுனையில் அமைந்திருக்கும் இவ்வாலயமே பூர்வீக தலமாகும். டச்சுக்காரர் இலங்கையின் கரையோரத்தை ஆண்ட காலத்தில் "கண்டவன்னியன்" எனும் வன்னி அதிகாரியின் ஆதிக்கத்தில் இருந்தது. கத்தோலிக்க மதமாற்றத்தின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டாலும் கண்டவன்னியனே இவ்வாலயத்தை பராமரித்து வந்தான். கி. பி. 1678ம் ஆண்டளவில் இம் மக்களின் முன்னோர்கள் இங்கு வந்து குடியேறினார்கள். சிவத்தமிழ் மக்கள் என்பதினால், சேதுராமு அம்பலவாணருக்கு இவ்வாலயத்தின் முழு உரிமைகளையும் ஒலைச்சுவட்டில் எழுதி ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவ்வூர் மக்களே அன்றிலிருந்து இன்றுவரையும் இவ்வாலயத்தை பராமரித்துவருகின்றனர்,

அக்காலத்தில் இவ்வாலயம் மண்ணால் செய்யப்பட்ட குடியிலாகவே காட்சியளித்தது. பின்னர் இவ்வூர் மக்கள் 1880ம் ஆண்டு சுற்றுமதில்களைக் கட்டி எழுப்பி

னார்கள். 1884ம் ஆண்டளவில் இவ்வாலயத்தை செங்கல்லினால் கட்டினார்கள். இவ்வாலயத்தில் மூலஸ்தானம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் தரிசனமண்டபம் ஆகியவற்றுடன் உள்வீதியையும் கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வூர் மக்கள் இங்கு கோவில் கொண்டெழுந்திருக்கும் முத்துமாரியம்மன் மீது பக்தி, விசுவாசம் பயம் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டாலும் இம் அம்மனை குலதெய்வமாக வணங்கிவருகின்றார்கள், கி. பி. 1889ம் ஆண்டில் இவ்வூர் மக்கள் பெரியம்மை நோயினால் பீடிக்கப்பட்டபோது அம்பாளின் திருவருள் கொடையினால் இந்நோய் நீக்கப்பட்ட "திருக்குளிர்ந்தி என்ற நேர்த்தியை செய்துவருகின்றார்கள். தீராத அம்மை நோய்களினால் அவதிப்படுபவர்கள் அம்பாளின் ஆலயம் வந்து கோவில் காத்து வேப்பிலை தடவி இந்நோயைக் குணப்படுத்துவார்கள். இவ்வாலயம் ஓர் பொலிவான ஆலயமாகக் கட்டி 1969ம் ஆண்டு குடமுழுக்குச் செய்தார்கள்.

காளியம்மன் கோவில்

இவ்வாலயம் இவ்வூரின் மத்தியில் அமைந்திருக்கின்றது. மக்கள் இப்பகுதியில் குடியேறிய காலத்திலிருந்தே தேவியின் அருட்கொடையை பெற்றார்கள் என்பதை அறியக்கிடக்கின்றது. கி. பி. 1850ம் ஆண்டு பேதி நோய் பெரும் கொள்ளை நோயாக இவ்வூர் மக்களில் பரவியதும் அம் மக்கள் ஊரைவிட்டே ஓடத் தொடங்கினர். அச்சமயம் இவ்வூரிலிருந்த "காளி பக்தரான கொத்தக்கிழவன்" என்பவரில் காளி உருக்கொண்டு, "மக்களே இவ்வூரை விட்டு ஓடாமல் தனக்கு பச்சைஓலையில் குடில் அமைத்து வேப்பிலைக் கும்பம் வைத்து கடல்நீரை எண்ணெய்யாக வார்த்து விளக்கெரிக்கும்படி கூறவே, அம் மக்களும் அவ்வாறே செய்து காளிதேவியை வழிபட்டதால் நோய் நீங்கப் பெற்றனர் என்றும் கும்பத்தில் வைத்து வணங்கிய வேப்பிலைக் கொத்து பூத்துக் காய்த்ததாகவும்

வழிவழியாக வந்த மக்கள் கூறுகின்றனர், 1853ம் ஆண்டு இப் பச்சை ஒலைக்குடில் ஒலையினால் கட்டப்பட்டது.

தற்பொழுது இவ்வாலய முன்பாக செல்லும் போதெல்லாம் பயபக்தியோடுதான் செல்வார்கள் இம் மக்கள். அன்றாட வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும்போதும் தத்தம் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போதும் இக்குல தெய்வங்களை வேண்டியே ஆரம்பிப்பார்கள்.

‘காளியம்மா என்தாயே
கண் பாரம்மா பெற்றவளே’

என்றும்

“மாரியம்மா என் தாயே
மன விரக்கம் உள்ளவளே”

என்றும்

தமது தொழிலை ஆரம்பிப்பார்கள்.

இவர்கள் விளையாடும் கோலாட்டத்தில் ‘ஒற்றை மல்லிகை’ எனும் கடவுள் வாழ்த்து ஆட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது காளியை துதிசெய்து ஆட்டத்தை ஆரம்பிப்பார்கள். அப்பாடல்கள் இவ்வாறு அமைந்திருக்கும்,

உ

பல்லவி

தாயே தயவு பாரம்மா - காளிகாதேவி
தயவு பெற் றென்னை யாளம்மா

அநுபல்லவி

தாயே தயவு பாரா தஞ்சமே உன்பாதம்
நெஞ்சில் நிறைந்தவர்க்கு நீ யருள் செய்யவேண்டும்
(தாயே)

சரணம்

வெண்ணீறு பூசியே வேப்பிலைகைக்
கொண்டு வீதியில் வந்தவளே
கண்ணூறு நீங்கியே, காக்குங் காளிகாதேவி
காரண சுந்தரியே

ஓட்டம்

பொன்னிறம் போற்றி நீ எங்கும் நிறைந்திருந்து
பொருந்தும் மானிடர்கள் வந்தும் துயரம் கண்டு
தன்னிறம் கொண்டு உடப்பங்கரையில் வந்து
சந்தோசமாக அமைந்து கொலுவிருந்து
(தாயே)

இக் காளியம்மன் ஆலயம் கி. பி. 1878ம் ஆண்டு
செங்கல்லால் கட்டப்பட்டது. 1898ம் ஆண்டில் இருபது
ஆண்டின் பின்னர் பழைய விக்கிரகங்களுக்கு பதிலாக
புதிய விக்கிரகங்களை இந்தியாவிலிருந்து தருவித்து பிர
திஸ்டைசெய்து ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் குருக்கள் பிரம்மஸ்ரீ
குமாரசாமி குருக்களால் சும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இந்த அம்பாளின் ருத்திராகாரத்தைக் கண்டு
மக்கள் பல சமயப் பெரியார்களின் ஆலோசனையின் பேரில்
1950ம் ஆண்டு பிள்ளையார், பேச்சியம்மன், வைரவர்
ஆகிய மூர்த்திகளையும் பரிவார மூர்த்திகளாக அமைத்து
அம்பாளை சாத்வீக மூர்த்தியாக்கி வழிபட்டனர்.

பிற ஊர்களிலிருந்து வரும் பல பக்தர்கள் இங்கு
தங்கித் தியானம் செய்து தங்கள் நோய்களைக் குணப்படுத்தி
திக்கொண்டு போகின்றார்கள்.

எத்தனையோ பக்தர்கள் தங்களின் பலவித குறை
களையும் இந்த அம்பாளின் சந்நிதியில் கூறி அவை
நன்கு நிறைவேறிய பின் தங்கள் காணிக்கைகளைக்கொண்டு
வந்து அம்பிகையை வணங்குவது நாளாந்தம் கண்கூடு.

இத்தகைய அம்பாளுக்கு 1977ம் ஆண்டு பாலஸ் தாபனம் செய்து மிகச் சிறந்தமுறையில் அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஆசிவனைவு ஆகியனவும் யாத்திரிகர்கள் தங்கும் விடுதி போன்ற திருப்பணிகளை சிறப்புடன் செய்து வருவதோடு 1982ம் ஆண்டு பக்திநேயங்களின் செவ்வனே செயல்திட்டத்தினாலும், வர்த்தக அன்பர்களின் நல் உதவியினாலும் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது.

வருடா வருடம் புரட்டாதி மாதம் மகாபரணி நட்சத்திரத்தில் கும்பம் வைத்து பத்து தினங்களாக மெய்யன்பு உளம் மேவு வேள்வி விழா கொண்டாடப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஆனால் தற்சமயம் இவ்வாலயத்தில் உயிர்ப் பலி இடுவதில்லை என்பது குறிப்பிடக்கூடிய ஓர் முக்கிய அம்சமாகும்.

அம்மனின் அடிப்பாதத்திலே பத்துத் தினங்களாக கடல்நீரில் விளக்கேற்றி வருவதுடன் அம்மனின் கும்பத்திலே வேப்பிலைக்கிளை இதழ்களில் பூத்துக் காய்ந்து பழுத்துக்காணப்படுவது இன்றும் காணக்கூடிய அதி அற்புத நிகழ்ச்சி இடம்பெற்று வருகின்றது.

நவாலி சுவாமி விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்கள் பிரதம குருக்களாக இருந்து இவ்வாலயத்தில் இறுதி கும்பாபிஷேக வைபவம் இடம்பெற்றது.

தீராத நோய்கள், மாறாத மனநோய்களை மாற்றும் தன்மைபொருந்திய இவ்வாலயத்தில் மெய்யன்பர்கள் வந்து குணமாகி, நலமாகிச் செல்வதை இன்றும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாலயத்தில் பாடப்படும் கும்மிப் பாட்டு

★ மங்களம் பொங்கும் உடப்பு நகர் தண்ணில்
வாகா உதித்து எழுந்தருள்வீர்!
சங்காரம் பெற்றோங்கும் மாகாளி
தாயார் மேல் சாந்த கும்மி உரைப்போமே.

- * ஆதியிலே அந்த நாளையிலே முன்னோர்
அன்பர்கள் கொண்டாடும் வேள்வியிலே
சோதி என்னும் வந்த காளியின் புதுமையை
சொல்ல முடியுமோ நாவாலே.
- * கங்கைக் கடல் நீரினால் விளக்கேற்றி - முன்னோர்
காளியின் உண்மையை தோஸ்தரிக்க
பங்கமில்லாது விளக்கெரிய செய்து
பார்வை புரிந்த பரஞ்சுடரே!
- * காரணமாய் வளர் கும்பத்தின் வேப்பில்லை
காசி நீயோர் அதிசைக்க - பூரணமாய்
பூத்து காய்க அருள் செய்த
பூமணியே சிவ மாமணியே!
- * முன்னோர் காலத்தின் மூன்றாம் நாள்,
கழிச்சலில் மூழ்கித்து மாந்தர்கள் மோசம்முர
அதற்கு மருந்தாக காளி வரமேதான்
காத்தருளீவந்த நாயகியே!
- * வாலை கடியன் இம்மிசை பூச்சினால்
வந்த வருத்தந் தனை நிறுத்தி
நாளது தோறும் காக்கின்ற காளியை
நாடி கும்மி அடியுங்களே!
பாடி கும்மி அடியுங்களே!!
- * முன்னம் கொடுத்த திருவாக்கால் வந்து
மூழ்கிய பேதிநோய் வாராமல் - நித்தம்
தவராமல் கரக்கின்றாய் எங்கள்
ஈஸ்வரி என்றைக்கும் காப்பாளே!

மகாபாரதக் கதை

இதிகாசங்களில் ஒன்றான மகாபாரதக் கதையின் ஓட்டமே இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றுவரும் உற்சவங்களுக்கு ஜீவநாடியாக அமைந்திருக்கின்றது.

இக் கதையைக் கொண்டே இவ்வுற்சவங்கள் மரபுரீதியாகவும், சம்பிரதாயபூர்வமாகவும், காட்சிகள், செய்கையைக் கொண்ட நடிப்புக்கள் மூலமாகவும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

இம் மகாபாரதக் கதையை இங்கு பாட்டாகவும்; இசைவடிவமாகவும், தெம்மாங்கு மெட்டுக்களுடனும் - கிராமிய சந்தங்களுடன் ஆலய முன்றலில் கோபுர வாசலுடன் இணைத்து அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தற்காலிகப் பந்தலில் கதை சொல்லி பாடும் பூசகருடன், பக்கம் கூறுபவரும் எதிரும் புதிருமாக அமைந்திருந்து கதை படிப்பார்கள். இம்முறை அன்றிலிருந்து இன்றுவரையும் வழக்கத்திலிருந்து வருகிறது.

இக் கதையை இசைக்கும் இருவர்களிடத்திலும் உடுக்கு, மணி போன்ற ஓசைக் கருவிகளும், பக்கத்தில் இருந்து பாடுவது, பக்கம் கூறுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பின்னது இக்கதையை இவ்வாறு ஆரம்பிப்பார்கள். கதை படிப்பவர் 'விநாயகர் துதி'யுடன் தெம்மாங்குடன் பாடுவார்.

'விநாயகர் துதி'

நீடாழி உலகத்து மறைஞாடை ந்தன்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவ வாய்மை முனி ராஜன் மாபாரதஞ்-

சொன்ன நாள்,

ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வெண்கடர் எழுத்தானிதன்
கோடாக எழுதும் பிராணைப் பணிந்தன்பு கூர்வாரோ.

இக்கதைப் பாட்டை நடையோடு பாடுவார்கள்.

முருகார் மலர்த்தாம முடியோனை அடியார் முயற்ச்

சித்திரன்

திருகாமல் விளைவிக்கும் மதயானை வதனச் செழுங்)

குன்றினை

புறுகூதன் முதலாய முப்பத்துமுக்கோடி புத்தேவிரும்

ஒருகோடி பூதே வருங்கை தொழுங்கோவையு

றவன்னுவாம்.

வந்த வினை நீங்கவும் பனிபோல் மாறவும்

வருமிடர் பறந்தோடவும்,

வஞ்சனை பேய், பில்லி, குட்டிச்சாத்தன்

அணுகுலி அணுகாமல் விட்டோடவும்,

அச்சமில்லாமலே அன்று செய்யாமலே

அஞ்சலென் நெனையானாவாய்!

அங்குசப் பாசனே அருமறைக் கெட்டாத

அரிய வல்லபை நேசனே!

கந்தர்க்கு முன்வந்த விகடகடகரிமுகக்
கடவுளே மேல் வாசலில்
கலகச் சலங்கையோடு கலகலன நடனமிடும்
கற்பகப்பிள்ளையாரே!!

(சந்தத்துடன் பாட்டாகப் படிப்பார்கள்)

சந்தன பாலித குங்கும புலகித சண்பக கடக புய
சமர சீகாகர குமர சடா சன சரவண குரவனியும்
கொந்தள, பாத, கிராத, புரா, தர கொன்க
வெனப்பலவும்

சிவசுத கணபதி விக்கின விநாயக தெய்வ சகோதரனே.

(சரஸ்வதி துதியாகிய இப் பாடலை
தெம்மாங்கோடு பாடுவார்கள்)

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னம் புகலிலே கிடந்துத்
திருப்பிலே இருந்து வைகை ஆற்றினில் தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர், நினைவிலே நடந்தோரேன,
மருப்பினிற் பயின்ற பாவை, மருங்கிலே வளர்கின்றோளே,

(அம்மானையுடன் இவ்வடியை தொடர்ந்து மீட்டுவார்கள்)

மீனாமை கோல நெடு நர சிங்கமாகி நிலம் -
விரகாலந்த குரலா
யானாலுசிறு மலுவள்வில்லு மெல்ல முனை யலமுற்ற
செங்கை

யவராய், வானூடர் வந்து தொழ மண்ணூடர் யாவரையும்
மடிவிக்க வந்த அடியாய், நானா விதங்கொள்
பரியாலாகி நின்ற நாராயண நமவே!

(இப் பாடலை தெம்மாங்குடன் இருவரும்
இணைந்து பாடுவார்கள்)

மண்டலம் மலர்ந்த ராமா, மறுகடல் அடத்தசோதி
தொண்டைமான் அரக்கர்சேனை தூள் பொடி

கண்ட ராமா

கண்டமான் கண்டபோதே, இருகங் கொள்ளாக்

காட்சி பெற்றால்

தென்திசை ஐயோத்தியாண்ட தசரதர் ராமச்சந்திரா,
உனையண்டினைன் அண்டினைன் ஐயா,
அடியேனுக்கு வந்த ஆபத்தை நீக்குவாயே?

(இருவரும் பாட்டு நடையோடு
அம்மானையுடன் பாடுவார்கள்)

பூபதிகள் மெச்சும் நவபுண்ணிய பூராணமதை
பக்கம்:- ஆமாமா, ராமாமா, நல்லது. ராமாமா.

மாபதவி உண்டாக வண்மையுடன் பாடுதற்கு

பக்கம்:- ஆமாமா

சிந்தை குடியிருக்கும் தெய்வமே எந்நாளும்

பக்கம்:- ஆமாமா

புத்தி தருவாய் புகனாவேன் உந்தனையே.

பக்கம்:- ஆமாமா

ஈரெழுலக மொடு எவ்வுலகம் எவ்வுயிரும்

பக்கம்:- ஆமாமா

சீராய் நிறைந்திருக்கும் செம்மல் தனையான் பணி
வேன்.

(திரௌபதா தோத்திர மாலையை
ராகத்துடன் பாடுவார்கள்)

தாயே என் பேரில் தயவுவைத்தாய் இது தருமம்மா
மாயன் சகோதரி வன்சனி திரபதாவாமயிலே
நீயா என் நாவிற் குடியிருந்து நிலைபரமாய்
லட்சியம்மா பாஞ்ஞால ராஜ நவமணியே!
பக்கம்: ஹரி ஹரி ஆமா.

(பின்னர் கண்ணன் துதியை இவ்வாறு
இசைத்துப் பாடுவார்கள்)

பூபாலர் புகலவரும் தருமனதை தனைநாவிற்
புகன்ற போக்கு!

மாபாவ மகன்று விடும் வறுமை பினி

சிறுமையிடர் மாறும் நாளும்

கோபாலன் நருள்மதமும் கொற்றமதிப்

புத்தியுண்டாம்

குபேரன் போலே பாக்கியம் பெறுவார்

எந்நாளும் பொன்னூர்க்கு இறைவர் ஆவார்.

(வசன ஓட்டத்துடன் இதைப் படிப்பார்கள்)

ஓரானக் கண்ணே உமையாள் திருமகனே
ஈரானக் கண்ணே ஈஸ்வரியாள் பெற்ற கண்ணே
மூவானக் கண்ணே முன் கனனார் பெற்ற கண்ணே
எண்ணத்தலையோனே இடையோன் மருகோனே!
பின்னத் தலையோனே பெருமாள் மருகோனே!
சத்திக் கணபதியே சரிந்த வயிற்றோனே!
வித்தைக்கு விநாயகனே வேறு ழிறை வாராமல்
காக்கக் கடனுனக்கு கண்ணன் மருகோனே
நாவிற்குடியிருந்து நல்லோசை தாருமையா
குரலில் குடியிருந்து குரலோசை தாருமையா
பக்கம்:- ஆமாமா! ஆமாமா ரான ராமாமா!!

(உடுக்குக் கருவி இசையுடன் பாடுவார்கள்)

ஐலியென்னும் பொய்கையிலே ராமா ராமா, ராமா
ஆனை வந்து நீர் குடிக்க ராமா ராமா, ராமா
ஆனையிடகால் தனியே ராமா ராமா ராமா
ஆயிலை முதலை கொள்வா ராமா ராமா, ராமா
ஆனை ஆதி மூலம் என்று சொல்ல ராமா ராமா, ராமா
அபயம் இடும் பொழுது ராமா ராமா ராமா
சக்கரத்தை விட்டல்லோ ஹரி ராமா ராமா, ராமா
தனி முதலை நாவநிந்தாய் ராமா ராமா, ராமா
வாலியை வதைத்தாய் ரகு ராமா ராமா, ராமா
வன் சிறை பிடித்தாய் ரகு ராமா ராமா, ராமா

அஸ்டமான கண்களைத்தான் ராமா ராமா, ராமா
 அதிரப் பொருது கண்டாய் ராமா ராமா, ராமா
 இரனியனைத் தூணிலே ஹரி ராமா ராமா, ராமா
 இருந்து சிங்கமாகக் கொண்டாய் ராமா ராமா. ராமா
 தூணிலே பிறந்தாய் ரகு ராமா ராமா, ராமா
 துஷ்டரை வதைத்தாய் ரகு ராமா ராமா, ராமா

(இப் பாடலை வசனமாக தொகுத்துப் பாடுவார்கள்)

ராமா வென்றால் பாவம் போவும், ராமா
 வென்றால் தோசம் போவும்
 ராமா வென்றால் ராப்பாம்பு தீண்டாது,
 அர்த்த வினை தீரும் அளவற்ற பாவம்
 போவும் கேழும் ராமா நிசம்.

பாட்டு வடிவில்

தோரா வடிவழகி தாயே துரௌபதா நாயகமே,
 பாஞ்சாலன் செய்தவற்றில் பத்தினியாய்

பெண் பிறந்தாள்
 நெருப்பிலே பெண் பிறந்தால் நீலவர்ணம் தங்கையரே,
 அனலிலே பெண் பிறந்தாள், அருங்கிளியே துரவதம்மா,
 பத்தினியாள் பெண் பிறக்க, பாலர் மழை பெய்யுகம்மா
 உத்தமியாள் பெண் பிறக்க, உதிரமழை பெய்யுதம்மா,
 செண்ணுண்டை பிறியாளே, செல்வி குந்தி மருமகளே,
 காண்டா வன மெரிந்த, காணையுட தேவியரே
 ஐவரும் உண்ணாலே அரசாளுவதும் உண்ணாலே
 பஞ்சவரும் உண்ணாலே படைப் பாரதமும் உண்ணாலே
 ஐவரைக் காத்தது போல், உன் அடியாரைக் காருமம்மா,
 பஞ்சவரைக் காத்தது போல், உன் பாலர்களைக் காருமம்மா
 ஏடு தவறாமல் எழுந்த குரல் கம்மாமல்,
 நாவு தவறாமல் நடத்தம்மா உன் கதையை
 குரலில் குடியிருந்து கொஞ்சமம்மா பெற்றவளே,
 திருவிளக்கு மீதிருந்து திருநட்டம் ஆடுமம்மா
 பூவிளக்கு மீதிருந்து பொருதுமம்மா - பாரதத்தை

கைவிளக்கு மீதிருந்து கண்பாரும் வீரசக்தி
காக்கக் கடனுனக்கு கண்ணனிட தங்கையரே
பார்க்கக் கடனுனக்கு பார்த்தனிட தேவியரே,
கேளம்மா என்தாயே கிளிளேந்தும் கையாளே,
ரணமுகதுக்கே, ரண சாமுண்டி. ரண
பத்திரகாளியாக பத்தினி பாஞ்சலி கேளம்மா

(பின்னர் வசனத்துடன் புருவோத்திரம் படிக்கப்படும்)

சந்திரன், புதன், பூலு, ஆயு, நாகன் யயாதி,
அந்தி, குரு, குருபுத்திரன், சந்தன மகாராஜன்
பாண்டி மகாராஜன், தருமராஜன்,
துரியோதனாதிகள் தொண்ணூற்றொன்பது பெயர்கள்,
பாண்டுப் புத்திரர்கள் ஐந்து பேர்கள்,
ஆக நூற்றிநாலு பேர்கள், அதிர்கள்,
சுதிர்கள், ஐங்களமான துரகதுரந்த
எண்ணி என்பது கோடி ராஜாக்கள்.
ரிஷிகள், கன்னடிகர், கறங்கர் இகதலைத்தவர்
பகதலைத்தவர் ராண மந்திரி பீலு பெற்றவர்,
கலிங்கர், சோனகர், மரகர், செட்டியர்,
சீவர், சிங்களவர், சுந்திராதிகள்.
61066 விற்காரர், 71000 கிறீரக்காரர்
அதிரதர், மகாரதர், அர்ததரதர்,
எண்ணெழு 56 தேசங்களையும் ஓர்
குடையுன் கீழே கட்டியாமும்
பஞ்ச புத்திராதிகளின் பூர்சோர்த்திரமானது
எப்படி பிறந்தது கேளும் ராமா வசம்.

எம் பெருமான். கோபாலா
எழுபார் அலர்ந்த கிருஷ்ண
மாயா முகுந்தா வரவேணும் இந்தமுகம்,
நீ, எந்த முகம் போனாலும் இந்த முகம் - வாருமையா.
(சொக்கலிங்கசாமி பூசகர்)

இவ்வாறு இப் பாடல்களை, சந்தம் சேர்த்து, தெம்
மாங்கு இசைவடிவத்தில் ஏற்றம், இறக்கம் கொண்டு

பாட்டாக இப் பாரதக் கதை படிக்கமுன்பதாக இதைப் பாடுவார்கள். இக் கதையைக் கேட்க முதியோர், இளைஞர், யுவதிகள், சிறுவர், சிறுமியர்கள் ஆலயம் வந்தடைந்து இக்கதை கேட்டு செல்வார்கள்,

பின்னர் பாரதக் கதை படித்துக்கொண்ட பிற்பாடு இடைவேளைக்காக ஐந்து நிமிடங்கள் இடைநிறுத்தி வைக்கப்படும். இக் கதையைத் தொடரும்போது இவ்வாறு ஆரம்பிப்பார்கள்.

விட்ட கதை நாம் பாட
விநாயகனே முன் நடவாய்,
கற்ற கதை நாம் பாட
கணபதியே முன் நடவா,
பக்கம்: ஆமாமா ராமா, ராமாவே ஊராமா
என்று சொல்லி தொடர்ந்து மீட்டுவார்கள்,

இக் கதையை ஒவ்வொரு நாளும் முடிக்கும்போது இவ்வாறு பாடுவார்கள்

“தருமர் கதை கேட்டவர்கள்
தழைத்து நின்று வாழியவே

இம்மாதிரியான முறைகளைப் பின்பற்றி இம் மகா பாரதக் கதை வழக்கமான முறையில் பாடப்பட்டுவருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருகரகம் பாலித்தல்

இவ்வாலயத்தின் கரகம் பிரதான ஓர் இடத்தை வகிக்கின்றது. கரகம் எடுப்பவரே அன்னை திரௌபதா தேவியாக (சக்தியாக) அருள்பாலிப்பவர்.

இங்கு உள் கொடி ஏற்றியதும் முதல் கரகவைபவம் நிகழ்வுறும். கரகம் ஊர்வலம் வரும்முன்னதாக வாட்சாந்தி, கிராமசாந்தி கிரியை முறைகள் செய்யப்படும். இக் கரகம் பாலிக்கின்ற பண்டாரமாகிய பூசகருக்கு காப்புக் கட்டும் வைபவத்தைத் தொடர்ந்து, மத்தாளப் பாட்டுக்காரர்கள் புடைசூழ கரகம் பாலிப்பது சிறப்பு நிகழ்ச்சி இடம் பெறும்.

கரகம் திரௌபதாதேவி ஆலயத்தில் ஆரம்பித்து மாரியம்மன் கோவிலுக்குச் சென்று, கரகம் எடுக்கும் பூசகர் நீராடி கரகத்தை நீரினால் நிரப்பி பின்னர் மாவிலை கலசம் வைத்து மலரினால் அலங்கரித்து திருநீறு, பொட்டுச் சாத்தியதும், மண்மேடை அமைத்து மேடையை வெள்ளைத் துணி கொண்டு விரித்து, அலங்கரித்த மேடையின் மேல் கரகத்தை வைப்பார்கள்:

இக் கரகத்தைப் பக்திபூர்வமாக நைவேத்திய பூசை உபகரணங்களினால் பூசைசெய்யப்பட்டு தூபமிட்டு ஆராதனை நடத்துவார்கள். பூசகர் கும்பிட்ட பாவனையில் இரண்டு கைகளுக்கிடையிலும் வெள்ளிப் பிரம்பை வைத்துக்கொண்டு அம்பாளுக்குரிய மூலமந்திரத்தை மிக பக்தி சிரத்தையுடன் உச்சரித்து உருக்கொள்வார். உருக்கொண்ட பூசகரின் பக்தி உணர்வைக் கண்ட மெய்யடியார்களின் திருவாயிலிருந்து 'அரோகரா' என்ற பக்தி ஒலி எழும் கோஷத்தைக் கேட்கும்போது அம்மனின் அருளைப் பெற வந்தவர் மெய்யடியார்களின் உடம்பெல்லாம் மெய்சிலிர்ப்பதை அறிந்து உணர்ந்துகொள்வதை காணக்கூடியதாக இருக்கும்

'அரோகரா' என்ற ஒலியுடன் பூசகர் தன் நிலை மறந்து அம்பாளாகிய உருக்கொண்ட கரகத்தைத் தன் தலையின் மீது சுமந்து வலது கரத்தில் வெள்ளிப் பிரம்பும் இடது கரத்தில் எலுமிச்சம்பழம் குத்தப்பட்டுள்ள 'சம்சாடு'டன் கரகம் மத்தளவாத்தியங்கள், மெய்யடியார்கள் சகிதம் மரரியம்மன் கோயிலை வலம் வந்து வீதிஉலா ஆரம்பிக்கும்போது மத்தளப் பாட்டுக்காரர்கள் இக்கிராமத்துக்குரிய பாரம்பரிய மரபுப் பாடல்களை பண்ணி அம்பாள் மீது காவியமாக இசைத்துக் 'கும்மி' சந்தத்தில் பாடுவார்கள் அப்பாடல் **கும்மிப் பாட்டு.**

தந்தனித் தானை தான் நெய்தானை - தானை
தந்தனித் தானை தான் நெய்தானை
தந்தனித்தானை தான் நெய்தானை - தானைத்
தந்தனித்தானை தான் நெய்தானை

* சீராருடப்பு நகரிலமர்ந்திடும்
செல்வி பாஞ்சாலி மேல் கும்மி சொல்ல
பாரோர் புகழ்திடு தொந்தி விநாயகன்
பங்கயச் சீர்பாதம் தாழ்துணையே

(தந்தனித்தானை)

* பாஞ்சாலராசன் தவத்திலுதித்திடும்
 பத்தினியுன் புகழ் செப்புதற்கு
 பூங்சாலி வாழஸ்த்தினு புரத்தில் ஐவர்
 பூவையே சொற் குற்றம் தீர்த்தருள்வாய்
 (தந்தனித்தானை)

* வெற்றிலை பாக்குப் பழந் தேங்காய் கொண்டு
 வேண்டி யேயர்ச்சனை செய்வார்க்கு
 புத்திர பாக்கியம் செல்வம் பெருமையும்
 பூதல வாழ்வையும் தான் கொடுப்பாள்
 (தந்தனித்தானை)
 (பாடல்: சொக்கலிங்க பூசகர்)

வீதிகளெங்கும் எழுந்தருளியன்பர்
 வேண்டும் வரங்களைத் தான் கொடுத்து
 ஆதிமூலன் தங்கை சோதி திரௌபதி
 ஆலயம் வாரதைப் பாருங்கடி.
 (சொக்கலிங்க பூசகர்)

இவ்வாறு கரகம் மத்தளப் பாட்டுக்காரர்களுடன்
 தெருவீதி ஊர்வலம் நடைபெறும், அதேவேளையில் ஆரம்ப
 வைபவத்திலிருந்து அன்னை திரௌபதா தேவி கோவில்
 வரையும் ஒவ்வொரு இல்லத் தலைவாசல்களின் முன்
 முற்றத்தைச் சுத்தம்செய்து சாணி நீர் அல்லது மஞ்சள்
 நீரினால் தெளித்து அழகுபடுத்தி நிறைகுடம் வைத்து,
 கரகம் தத்தம் இல்லங்களை அண்மித்ததும், கும்பநீரைக்
 கொண்டு கரகபாத மலர்களின் மேல் வார்ப்பார்கள். இவ்
 வகையான சம்பவங்கள் எவ்வாறு இக் கிராம மக்கள் தங்கள்
 குலதெய்வங்கள் மேல் வைத்திருக்கும் [பக்தியை எடுத்துக்
 காட்டுகின்றது என்பதை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இவ்வாறு மாரியம்மன் கோவிலிருந்து ஆரம்பமாகி
 புறப்பட்ட கரகம் அடியார்கள் பக்தி மனதோடு புடை

சூழ, வீதிவலம் வருவதுடன் பிரதான வீதியில் அமைந்திருக்கும் ஸ்ரீ வீரபத்திர காளியம்மன் ஆலயத்தையும் வலம் வந்து அன்னையின் ஆசீர்வாதத்தை பெற்றுக்கொண்ட கரகம் குறிப்பிட்ட தூரங்கள் வரையும் இருவர், மூவ சேர்ந்து கரகத்துடன் கும்மி அடித்து வரும் காட்சி மெய்யடியார்களுக்கு அருள்பாலிக்கும்.

பாரம்பரிய மரபுப் பாடல்களை மேளதாள வாத்தியங்களுடன் இசைமீட்டி ஆடி மகிழும் அற்புதக் காட்சி இடம்பெறும்.

- 1) மாதவ சோதரி யாயுரைத்து ஐவர்
மங்கை திரௌபதா பாதமதை
தூங்கமுடனே நமஸ்கரித்து - நாமம்
நித்தமும் போற்றித் துதிப்போமே!
- 2) தாயே திரௌபதி அம்மனியே ஐவர்
தம்மை மணர்ந்தனப் பெண்மணியே
மாயன் சகோதரி வஞ்சனையை - கொடு
மாபாவம் தீர்ப்பாள் மகேஸ்வரியே!
- 3) பக்தாவுக்கேற்ற பதி விரதை என
பார் உலகம் புகழ் விளங்க
கற்க அருளினால் காக்க வந்த - பரா
சக்திமேல் கும்மி உரைப்போமே!
- 4) ஆதிசிவனின் திருவருளால் சுடர்
அக்கினி தன்னில் உதித் தெழுந்து
சோதி என்னும் ஐவர் தம்மை மணர்ந்தனர்
திரௌபதா என்றைக்கும் காப்பாளே!

(கிழவையார்)

இக் கும்மி பாடல்களைப் பாடி கும்மி அடித்து மகிழ்வார்கள்.

பின்னர் கரகம் திரௌபதாதேவி ஆலயம் செல்லும் போது ஆலயத்தில் முன்னதாக வைக்கப்பட்டிருக்கும்

நிறைகுடத்தில் இருக்கும் மஞ்சள் நீரினால் பாதம் விளக்கியதும் ஆலயத்தினுள் செல்லும்.

திரௌபதா ஆலய தலைவாசல் தொடங்கி அம்பாள் சந்நிதானம் வரையில் நீண்ட வெள்ளை நிற நிலப்பாவாடை விரித்திருக்கும். இந் நிலப்பாவாடையின் மேல்வரும் கரகத்திக்கு பக்திபூர்வமாக காவியம் படிக்கப்படும். கரகம் ஆலயத்தின் அர்த்த மண்டபத்துக்குச் செல்லுமுன் எச்சரிக்கை என்ற மரபுப்பாட்டு பாடப்படும். அப்பாள் நிலப்பாவாடை மீது ஆனந்த நடனம் புரிந்து ஆனந்த கரகத்தை சுமந்தவண்ணம் தனது சன்னிதானத்தை நோக்கி நகர்வாள். அப்போது இவ் எச்சரிக்கை இசைவடிவத்தோடு மத்தள பாட்டுக்காரர்கள் ஒன்றிணைந்து பாடுவார்கள்,

நளே நானு நனன் நானு
 நானே நானு
 நானு நானு நனன் நானு
 நானே நானு
 ஹரி ஓம் ஹரி நாராயணு
 அமலா நித்த நிமலா
 பரி பூரண வடிவே மச்ச
 மாலே எச்சரீக்கே

- நானு நானு

அம்மையே பாஞ்சாலன் செய்த
 அரிய தவத்தாலே
 பெண்ணே நெத்தியில் பிறந்தாய்
 அம்மா பூவையே எச்சரீக்கே

- நானு நானு

பூவையே பாஞ்சாலன் அருள்
 பெண்ணின் கிளி மொழியே
 பாவை மார் பிறை சூடவரும்
 பத்தினி எச்சரீக்கே

- நானு நானு

ஈஸ்வரி பரமேஸ்வரி உலக
மெங்கும் ஒளியானாள்
பார்வதி பாஞ்சாலி பரஞ்சுடரே
அம்மா எச்சரிக்கே

- நாளை நாளை

விமலி அருச்சுணனும் வில்லை
வளைத்து மச்சம் அறுத்து
அமலி ஐவரை மணமுடித்தாள்
அன்னையே எச்சரிக்கே

- நாளை நாளை

அன்னையே ஐவர் தேவி என்றும்
அவனி யெங்கும் புகழ்
எண்ணியே அஸ்தினாபுரம் அமைந்தா
நாரணி எச்சரிக்கே

- நாளை நாளை

பொருளே திரௌபதைமே அம்மா
போற்றும் அடியோர்க்கு
அருளே கொடுத்தாள்வா ஐவர்
தேவி எச்சரிக்கே

(கிழவையார்)

இப் பாடலை தொடர்ந்து திருக்கரகம் திரௌபதை அம்மன் எழுந்தருளியிருக்கும் அர்த்தமண்டபத்தை அடைந்ததும் திருக்கதவு மூடப்படும்.

பூசகர் திருக்கரகத்தை அம்பாள் சந்நிதானத்தில் வைத்து அம்பாளின் பக்கத்திலுள்ள அவளின் அருளாக விளங்குவதுமாகிய மூன்றடி நீளமான வெள்ளி வாளை தலைகீழ் பாவனையில் திருக்கரகத்தின் செம்பு விளிம்பின் மேல் செங்குத்தாக நிறுத்தி வைத்து அதன் முன் கற்பூரத்தை கொழுத்தி வழிபடும் அற்புத காட்சியை திருக்கதவு திறந்ததும் ஜெகஜோதியாக பிரகாசிக்கும் பஞ்சாலாத்தியின் ஒளியில் காணலாம்.

இதைக் கண்டு இரு கரம் கூப்பி வணங்காத அடியார்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம்

கரகத்தின் முன்னதாக சூரியன் உருவம் வரையப்பட்ட கொடியும் சந்திரனின் உருவம் வரையப்பட்ட இவ்விரு கொடிகளையும் பிடித்தவண்ணம் இருவர்செல்லுவார்கள் கரகத்தின்பின்னதாக கொழுந்தன் கொடியை பிடித்ததாக ஒரு வர்பின் தொடர்வார் இந்தக் கொழுந்தன் கொடி என்பது ஐந்து தலைகளை உடைய சூலாயுதம் போன்று இருக்கும். இந்த தலைகளிலும் ஐந்து எலுமிச்சம் பழங்கள் குத்தி இருக்கும். குத்தப்பட்ட எலுமிச்சம் பழம் பஞ்சபாண்டவரைக் குறிக்கும்.

இந்த கொத்தன் கொடியான 'கொழுந்தன் கொடி' என்பதின் கருத்து திரௌபதாதேவி பஞ்சபாண்டவர் சமேதராக திரௌபதாதேவி பாலிக்கின்றாள் என்பதே கருத்தாக அமைந்துள்ளது. இந்த கொத்தன் கொடியில் சாட்டைக் கயிறு பிரணவ வடிவத்தில் முடித்து விட்ட வண்ணமிருக்கும், இந்தக் கொடியை பதினெட்டுத் தினங்களிலும் தூக்கிக்கொண்டு வருபவர்தான் தவநிலைக் காட்சிக்கு செல்லுபவராக இருப்பார்.

இவ்வாறான மரபுமுறைகளைக் கொண்டு இவ்வாலயத்தில் திருக்கரகம் பாலிக்கும் சம்பிரதாயமான முறையாக இருந்துவரும் பாரம்பரிய வழக்கம் இன்னமும் இருந்துவருகின்றது.

5

கொடி ஏற்றம்

உள் கொடி

இந்து ஆலயங்களில் இரண்டு விதமான திருவிழாக்கள் உள்ளன. ஒன்று கொடியேற்றம் செய்யப்படுகின்ற மகோற்சவங்கள். மற்றது கொடி ஏற்றமல் கும்பம் பாவித்து செய்கின்ற அலங்கார உற்சவங்கள். கொடியேற்றத் திருவிழா ஆகம முறைப்படி நடைபெறுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் ஆகம நடைமுறைகள் இல்லாமலும் கொடியேற்றத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன. அவ்வகையில் ஆகம நடைமுறை இல்லாமல் உட்பு திரௌபதை யம்மன் தீமிதிப்பு விழாக் கொடியேற்றம் நடைபெற்றுவருகிறது.

பாரதத்தின் நாயகி பஞ்சவர்பத்தினி திரௌபதா தேவியை மூலமூர்த்தியாக வைத்து பாரதக் கதையை யொட்டி உற்சவம் நடாத்தப்படுகின்றது. உட்பு தீமிதிப்பு விழா பத்தொன்பது தினங்களாக இடம்பெறும். இவ்வுற்சவங்கள் முதல் கொடியேற்றத்துடன் தொடங்கி பதினெட்டாவது நாளன்று தீமிதிப்பு வைபவத்துடன்

பூரணத்துவம் அடைந்து, இறுதி பத்தொன்பதாவது நாளன்று வருடத்துக்குரிய ஓர் முறை ஊர்வலம் வரும் திரௌபதாதேவியின் நிகழ்வுடன் அன்றிரவு நடைபெறும் தருமர் பட்டாபிஷேக வைபவமும், கொடி இறக்கத்துடன் திருவிழா முற்றுப்பெறும்.

இவ்வுற்சவ ஆரம்பம் முதல், கொடியேற்ற உற்சவம் நடைபெறும் இத் திருவிழாவில் இரண்டு கொடிகள் ஏற்றப்படுகின்றன.

முதலாவது ஏற்றப்படும் கொடி துரியோதனுக்குரிய தான சர்ப்பக் கொடியாகும். ஐந்து நாட்களுக்குப் பின்னர் ஏற்றப்படும் இரண்டாவது கொடி பாண்டவர்களுக்காக ஏற்றி வைக்கப்படும் அனுமக் கொடியாகும். துரியோதனுக்குரிய கொடி ஸ்தம்பத்தில் ஏற்றிவைக்கப்படும். பாண்டவர்க்குரிய கொடி பஞ்சசூலங்களைப் போல் அமைந்த பஞ்ச தலையைக் கொண்ட சூலத்தில் ஐந்து எலுமிச்சப் பழங்கள் ஏற்றி அதற்குப் பட்டுத்துணிகள் கட்டி ஏற்றப்படுகின்றன. இதைக் குறிப்பாக கொந்தன் கொடி அல்லது கொளுந்தன் கொடி என்பார்கள்.

✽ துரியோதனனுக்காக ஏற்றப்படும் கொடி வெளிப்பாகத்தில் நடைபெறுகின்றது. முதல் நாள் மாலை பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் ஆலயத்தில் வார்த்தசாந்தி, கிராம சாந்திகள் முடிவுற்றதைத் தொடர்ந்து திருவிழா நாயகியாக பூசகர் திரௌபதாதேவியின் தத்துவத்துக்குரிய காப்புக் கட்டும் கிரிகைகளைத் தொடர்ந்து கரகம் பாலித்த பின்னர் ஒன்பது மணியளவில் பாரத யுத்தம் ஆரம்பத்துக்கான பாரதக் கதை ஆரம்பிக்கப்படும். இக் கதையில் அஞ்சாதவாசத்திருந்து கிருஷ்ணனின் தூதுடன் முடிகின்ற வரையும் படிப்பார்கள்.

'எந்தவிதமான சமாதானத்திற்கும் கட்டுப்படாத துரியோதனன் தனது வெற்றியை முழுநோக்காக எண்ணி சாஸ்திரநாயகன் சகாதேவனிடம் சென்று சாஸ்திரம்

கணித்து யுத்தத்திற்குரிய வெற்றிக் கொடியை ஏற்ற நினைக்கின்றான். ஒரு நிறைவான அமாவாசையில் கொடியேறினால் அவருக்கே வெற்றி என்பதை அறிந்து, பாண்டவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்து கங்கைக் கரையில் தர்ப்பணம் செய்து ஒருநாளைக்கு முன்னதாக அமாவாசையை கூட வைத்து பாண்டவர்களுக்குரிய யுத்தக் கொடியை ஏற்றுகின்றான். அரவாளைக் களப்பலி கொடுத்து அக் கொடி ஏற்றப்புகின்றது. கிருஷ்ணனின் மாயத்தையறிந்த துரியோதனன் அமாவாசைத் திதி கூடிவிட்டதையறிந்து அவசரமாக தனது பட்டத்து யானையை களப்பலி கொடுத்து யுத்தக் கொடியேற்றுகின்றான்:

இச் சம்பவத்தைச் சித்தரிப்பதாகவே இவ்வாலயத்தின் தரிசன மண்டபத்தில் முதல் கொடியேற்றம் நடைபெறுகின்றது இது இங்கு அமைக்கப்பட்ட மேடை ஸ்தம்பத்தில் ஏற்றப்பட்டு வருகின்றதால் இதை உள் கொடியேற்றம் என்று கூறப்படுகின்றது.

இக் கொடிச் சீலையில் துரியோதனனின் சின்னமான நாகத்தை வரைந்து கிழக்கே பார்த்த பாவனையில் ஏற்றப்பட்டிருக்கும், இக் கொடிச் சீலை கதை முடிவுற்றபின்னர் கோயில் வலம் வந்து கொடிமரத்துக்கு அபிஷேகம், ஆராதனைகள் செய்து ஏற்றப்படுகின்றது. ஆகம முறைப்படியான மந்திரங்கள், பதாதிகள் ஓதப்படுவதில்லை. இக் கொடியைக் காப்புக் கட்டும் பூசகரே ஏற்றிவைப்பது மரபுரீதியான, ஓர் சம்பிரதாயமான பழக்கமாக இருந்துவருகின்றது

இக் கொடியேற்றத்திலிருந்து இவ்வாலயத்தில் பாடப்பட்டுவரும் கும்மி அம்மாளைப் பாடல் மூலம், இவ்வுற்சுவத்தை மகிமையோடு பாடி உளம்பூரிக்கின்றார்கள்,

“சற்பக் கொடியும் விளங்கிடவே கண்ட
விற்பன்னர் கண்டு புகழ்ந்திடவே,
அற்புதமான கொடிஸ்தம்பத்தைக் கண்டு
அன்புடன் வாழ்த்திப் புகழுங்கடி

(சொக்கலிங்கம் பூசகர்)

இங்கு கொடியேற்றி வைக்கும் தமிழ் மொழியாலே சத்திய மந்திரம் ஒன்றை மிகச் சத்தமான முறையே தியானித்தவுடனே ஒதி கொடிக்கம்பத்தில் காப்புக் கட்டுவார். ஆணை மந்திரம் சகல ஜீவராசிகளையும் கட்டுப்படுத்துவதாகவும், திரௌபதாதேவியின் ஆவாகனம் செய்து எல்லா நன்மைகளையும் வேண்டுவதாக அமையும். அதன்பின் பூசகர் மூலஸ்தான அம்பாள், உற்சவ அம்பாள், கதை படிக்கும் ஏடு, கதை படிக்கின்றபோது அடிக்கப்படும் மணிகள், வீரபத்திரர் மேடை ஆகியவற்றுக்குக் காப்புக்கட்டி நிறைவு செய்தபின்னர் உற்சவம் முடிவுபெறும்.

இந்த தமிழ் மந்திரமான மூலமந்திரத்தை மிக பயபக்தியுடனும், பக்திபூர்வமாகவும் மன மொழி மெய்களினால் அடிபணிந்து அத் தமிழ் மந்திரத்தை இவ்வாறு தொடங்குவார்கள்,

“சக்திக் கணபதியே சலிந்த வயிற்றோனே

தோரா வடிவலகி திரௌபதாய் நாயகமே
கேளம்மா எந்தாயே கிளிழேந்தும் கையாளே
மடியா முகுந்தா வரவேண்டும் இந்த முகம்
நீ எந்த முகம் போனாலும் இந்த முகம் வந்தருள்வாய்
காலம் கலிகாலம்மா கண்டார் நகைக்காமல்

காக்கக் கடனுனக்கு கண்மணியே திரௌபதையே
வேணுமென்று காருமம்மா பெண்ணையுடோம்
தங்கையரே

இவ்வாறு ஆரம்பித்த பாடலை ஆணையிட்டு ஆணையிட்டு சத்திய வாக்குகொண்டு பாடுவார்கள்.

வரலாற்று கர்ண பரம்பரைக் கதை

இவ்வூரில் வாழும் மக்கள் இந்துக்கள். இம் மக்களது வாழ்க்கைமுறையும் கலாசார பின்னணியும், மாறுபட்டது. இப்பகுதி பெரும்பான்மை மக்களின் பழக்கவழக்கத்தில் வேறுபட்டவர்களுமாவர். சமயப் பற்றில், தமிழ் வளர்ச்சியில் தன்னிகரற்ற ஈடுபாடுகொண்ட மக்களான இவர்கள் முரட்டு சுபாவங்களும், முஸ்டியான வலிமை நிறைந்தவர்கள். மறவர் குடிகளுக்குரியதான இயல்பான வீரமும், அஞ்சா நெஞ்சமும் இவர்களுக்குண்டு.

இந்தியாவிலிருந்து மகர மீன் கொடியுடனும் முத்துக் குடையுடனும் இங்கு வந்தடைந்த வர்ணகுல சூரிய வம்சத்து குருகுலத்தார் தலைவர்களின் வழித்தோன்றல்களே தாம் என "உடப்பு மக்கள் பெருமை கொள்கின்றனர். தெய்வ பக்தியும், தேவ பக்தியும் நிறைந்த மறவர் குடிகள் தமக்கே உரித்தான தனித்துவ சிறப்புகளுடன் இங்கு வாழ்ந்துவருகிறார்கள்.

இந்தியாவிலிருந்து இவர்கள் ஏன் வந்தார்கள்? என்ற அடிநாதக் கதையின் உள்ளீடு சுவாரஸ்யமான கதையாக தென்படுகிறது.

குருகுலத்தாரின் மன்னனுக்கு யௌவன சௌந்தரியம் பூண்டு மகள் ஒருத்தி இருந்தாள். அவள் “கமலக்கண்ணி” என்ற பெயர் கொண்டாலும் அவளின் அழகே தனிஅழகு. இவ்வழகில் மையல் கொண்டான் மறவர் குலமன்னன். எத்தகைய இடையூறுகள் வந்தாலும் இப்பெண்ணை அடைந்தே தீருவேன் என்று சபதம் கொண்டானாம். ஆனால் இவரின் ஆசை எண்ணத்துக்கு (மறவர் மன்னன்) தன் வடிவழகியை கொடுக்க கிஞ்சித்தும் இசைந்தான் அல்லன் குருகுலத்தரசன்.

மறவர் மன்னன் இயல்பும் அவனது மக்களின் முரட்டு சுபாவமும் அவனுக்கு மறவர் குடி மீது வெறுப்பை வளர்த்தது ஆனால் மறவகுல மன்னன் மீண்டும் மீண்டும் முயற்சித்தான். அக் கன்னியை கரம்பிடிக்கவேண்டி கல்யாண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றன. மணப் பெண்ணின் இல்லம் காண ஏற்பாடுகள் ஜூராக நடைபெற இருந்தன.

குருகுல மன்னன் சிந்தித்தான். வளர்த்த கிளியை பூனையின் கையில் கொடுப்பதா? அவன் மனம் விரும்பவில்லை. மகளை பலியாக்க மன்னன் சம்மதிக்காதவனாக காணப்பட்டான்.

பின்னர் குருகுல மன்னன் பெண் கொடுக்க விரும்பாததினால் மகள் மனைவி மக்களுடன் ஏழு தோணிகளில் கடல் கடந்து வரும்போது இலங்கை சென்றாலும் தன்னைப் பிடிக்கக்கூடும் ஆகையினால் தன் குலத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டி தன் உயிரை மாய்க்க கடலில் குதித்து தற்கொலை செய்துகொண்டானாம். இதனால் தன் குலத்தைக் காப்பாற்றிய பெண் கண்ணியாக இருந்தபடியால் இவளின் ஞாபகமாகக் “கமலக்கண்ணி” பூசை என்ற விழா எடுக்கப்படுவதாகக் கூறுவார்கள். அந்த கண்ணியின் நெருங்கிய உறவினர்கள் இன்றும் தாம் செய்கின்ற தொழிலுக்கு கமலந்தோணி, கமலவாசா, கட்டையன் பாதை என்ற பதங்களை இன்றைக்கும் பாவிக்கப்படுவதை அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்தியாவின் இராமநாதபுரத்திலிருந்து கடல் கடந்து வந்த மறவர் பெருங்குடிகள் தலைமன்னார் என்ற இடத்தில் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்து அங்கும் ஓர் மாரியம்மன் ஆலயத்தைக் கட்டி வணங்கி வந்தார்கள் என்றும் பின்பு புத்தளம் கல்பிட்டி போன்ற இடங்களில் சிறிதுகாலம் தங்கியும் அங்கும் கோவில்களை கட்டி வணங்கியும் வந்தார்கள் என்றும் பின்பு “முந்தல்” என்ற இடத்தில் ஸ்ரீ திரௌபதாதேவீ ஆலயத்தை கட்டி வணங்கி வந்தார்கள் என்றும் இவ்வூர் மக்கள் முந்தல் என்ற இடத்தில் முன் தங்கி தங்கள் வாழ்க்கைக்கு முன்னேற்றகரமான முறைகளை செப்பனிட்டார்கள் என்றும் அன்று முன்தங்கல் என்ற பெயரைச் சூட்டினார்கள். அந்த முன்தங்கல் என்ற பெயர் இன்று மருவி முந்தல் என்ற அழகிய திருப்பெயராக வழங்கி வருகின்றது.

பின்னர் தங்கியிருந்து வந்து “உடப்பு” என்ற இவ்விடத்தை வந்தடைந்தார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இங்கு வாழும் இந்து மக்கள் தங்களை குருகுலவம்சத்தினர் என்று பெருமையோடு அழைத்துக்கொள்கின்றனர். இதன் காரணத்தினால்தான் பின்வரும் பாடல்களின் மூலம் உணரக்கூடியதாக இருக்கின்றது? பாண்டவர்களையும் தங்கள் வம்சத்தினர் என்று அழைக்கவேண்டும் என்பதின் நிமிர்த்தம் இப் பாடலை பாடுவார்கள்.

“குருகுலத்தாதிபன் தருமவீமன்
கோவிந்த மைத்துனனாம்
பரிமள நகுல சகாதேவன்
பஞ்சமர் நாங்கள்”

என்று மிகப் பண்ணோடு பாடி மகிழ்வார்கள்.

இப்பகுதிகளிலும் இந்தியாவிலும் இருந்து வருகின்ற போல கொடிய தொற்று நோய்களில் ஒன்றாகிய பேதி நோய் இவர்களோடு தொடர்ந்தும் இங்கு வந்துள்ளது.

சுகமாக வாழும் காலத்தில் திடீரென இந்நோய் தொற்றி
 னால் பயந்து தனித்தனியாகக் காடுகளுக்கு ஓடிச்சென்று
 வாழ்ந்தவர்களும் உண்டு, இப்படியாக வாழும் காலத்தில்
 பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு 'காடுவத்தா' என்ற பெயர் இட்டு
 அழைப்பதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்நோய்
 காரணமாக காளியம்மன் கோவிலில் 'வேள்வி' போன்ற
 உற்சவங்கள் பக்திபூர்வமாக எடுத்து உருக்கொண்ட பூசகர்
 உத்தரவிட்டதிலிருந்து இந்நோய் இவ்வூரில் இல்லை என்பதை
 கீழ்வரும் பாடலிலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

“முன்னவன் கொடுத்த திவொக்கால்
 மூழ்கிய பேதி நோய் வராமல்
 நன்னயமாய்க் காக்கும் மாகாளியம்மனை
 நாடிக்கும்மியடிங்கடி”

(கிழவையார்)

என்று கும்மியடித்து விழா இங்கு நடைபெறுவதை
 யும் பார்க்கக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

Prof. V. SIVASAMY
 UNIVERSITY OF JAFFNA

7

உ

சிமமயம்

கோவிலின் அமைப்பு

இலங்கையில் அமைந்திருக்கும் திரௌபதாதேவி ஆலயங்களில் தேவியின் புகழ்கூறும் ஆலயமாக முன்னணியில் திகழ்ந்து வருகின்றது.

பக்திப் பெருக்கத்தின் தாற்பரியத்தையும் மக்களின் அபிமானத்தையும் பெற்று விளங்குகிறது.

ஆரம்பகாலத்தில் இவ்வாலயம் களிமண் சுவர்களை கொண்டதாகவே அமைக்கப்பட்டது, அன்று இங்கு வாழ்ந்த மூதாதைகள் ஆதியில் திரௌபதாதேவியின் சிலையை மடாலயத்தில் வைத்துத்தான் பூஜித்து வந்தார்கள். பின்பு 1907-ம் ஆண்டு வீரசந்தனக் கட்டடையில் வணங்கிவந்த இம் மக்கள் 1917-ம் ஆண்டு புணர்நிர்மாணம்செய்து புனரமைத்து ஸ்ரீமுன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானத்தின் அதிபர் பிரம்மஸ்ரீ குமாரசாமி குருக்களினால் கும்பாபிஷேகம் நடத்தப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தின் முன்கோபுரம் 1929-ம் ஆண்டளவில் இந்திய யதாபதிகளினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஆலபத்தின் முன்புற 'வாயிலின் இருமருங்குகளிலும் துவாரபாலகர்களின் உருவச்சிலையும் ஸ்ரீ விநாயகர், ஸ்ரீ முருகன் போன்றோரின் வீக்கிரகங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கோபுரத்தின் அடித்தளத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன் இரு சக்திகளாகிய ருக்மணி, சத்தியபாமா சமேதராக வீற்றிருக்க இருபுறங்களிலும் விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களைக் காட்டும் தத்ரூபமாக வடிக்கப்பட்டிருக்கும் உருவச்சிலைகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருப்பதை காணலாம் அவையாவன.

1. மச்சாவதாரம்	6. பரசராமவதாரம்
2. கூர்மாவதாரம்	7. இராமவதாரம்
3. நரசிங்கவதாரம்	8. பலராமவதாரம்
4. வாமணவதாரம்	9. கிருஷ்ணவதாரம்
5. வராகவதாரம்	10. கல்கி (கற்கி) அவதாரம்

என்பனவாகும்.

இவ்வாறு அமைந்திருக்கும் இவ்வாலயத்தின் கோபுர அமைப்பை இங்கு பாடப்பெற்றுவரும் கும்பி அம்மாளை மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அப்பாடல் இது.

கோபுரமிங்கே விளங்குது பார் - அதில்
கோபாலன் ரூப மிலங்குது பார்
சீர் பெருங் கிருஷ்ணன் வடிவின் பெருமையை
செப்பமுடியுமோ மாந்தர்களே,

கோவில் வலமாக வாருங்கடி - யந்தக்
கோபுரத்தைக் கண்ணால் பாருங்கடி
கோவில்கள் வஸ்திரம் மாதவங் வாங்கிய
கோலத்தை பாருங்கள் பெண்ணினங்காள்.

சர்ப்ப சயணத்தில் நித்திரை செய்வதும்
சதுர்முகம் உந்தியில் தோன்றுவதும்
அற்புதமான கண் காட்சியிதனை நீர்
அன்புடனே சற்றே பாருங்கடி.

சத்திய பாமையும் ருக்மணிதேவி
சமேதராயிங்கு அமர்ந்திருந்து
நித்தந்து திக்கு மடியர்துயர்களை
நீக்கிப் பரகதி தான் கொடுத்தார்.

கோபுரத்தின் நடுத்தளத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் சக்கராயுதமும் பாஞ்சன்னியம் என்னும் அவருடைய சக்கரமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேல் தளத்தில் பஞ்சபாண்டவர்கள் தமது தாயாகிய குந்திதேவியுடனும் மனைவி திரௌபதாதேவியுடனும் கொலுவீற்றிருக்கும் காட்சி பார்ப்போர் மனதை பரவசமாக்கும் விதத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வசந்த பண்டப கோபுரத்தில் ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தி சர்ப்பாசத்தில் சயனம் கொண்டிருக்கும் காட்சியின் வடிவம் தத்ரூப பாவனையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆலயத்தின் பின் கோபுரம் அண்மையில் புதுப் பொலிவு பெற்று - புதுமெருகூட்டப்பட்ட கலையம்சம் பொருந்தியதாகவே காட்சி படைக்கின்றது.

இப்பழைய கோபுரம் 1950-ம் ஆண்டு சிறப்பான முறையில் முன்னேஸ்வரம் ஆலய குருக்களினால் குடமுழுக்கு விழா நடாத்தப்பட்டது. இக் கோபுரத்தில் துர்க்காதேவியின் மகுடாசுவரவதத்தை சித்தரிக்கும் வீனாவும் விசேடமாக அமைக்கப்பட்டதை குறிப்பிடலாம் இஃது அவ்வூரில் அமைந்து அருள்பாலிக்கும் காளிகாதேவி பழைய ஆலயத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த உருவத்தை ஒத்திருக்கின்றது.

துர்க்காதேவி சிங்க வாகனத்தில் அமர்ந்து பத்துக் கரங்களுடன் மகிஷா சூரனுடன் போர் புரிந்து அவனின் எருமைத் தலையை அறுக்க பின் அவன் மானுட தலையுடன் வந்து தேவியை எதிர்க்க தேவி அவனுடைய குடுமியை ஒரு கரத்தால் பற்றி மறு கரத்தால் அவனை வதைக்கப் போகும் காட்சியை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

அக் கோபுரத்தில் அடுத்த அமைப்பாக தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையான கண்ணன் தனது தீங்குமுலை மீட்ட

பசுக்கள் குழலிசையின் வசப்பட்டு பரவசமடைந்து நிற்கும் காட்சி காண்போர் மனதை களிப்புறச் செய்யும், அத்தோடு மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் கதையை விளக்கும் உருவங்களும், கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகப் பிடித்த கதையை விளக்கும் சிற்பங்களும், இராமர் வில்லேந்தி நிற்க வீற்றிருக்கும் காட்சியை விளக்கும் சிற்பவுருவங்களும் அழகாக காட்சியளிக்கின்றன. இக் கோபுரம் 1972-ம் ஆண்டு புதுப்பிக்கப்பட்டது. மகாமண்டபத்தின் விதானத்தில் பன்னிரண்டு இராசிகளின் சித்திரங்களும் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில் ஆலய மண்டபம் முற்றாக இடிக்கப்பட்டு கவர்ச்சிகரமான தூண்களுடன் மகாமண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது கோபுரங்கள் யாவும் பழுது பார்த்து திருத்தியமைக்கப்பட்டன. இவ்வேலைகள் 1973-ம் ஆண்டு மார்கழியில் முற்றுப்பெற்று 1974-ம் ஆண்டு மாசி மாதம் 6-ம் திகதி சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. (விஸ்வநாதக் குருக்கள் தலைமையில்)

இவ்வாலயத்தின் பிரதான வாயிலின் வழியாக ஆலய தரிசனத்தை தொடரும்போது எமக்கு எதிர்ப்படுவது மூலஸ்தான மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீபார்த்தசாரதிப் பெருமாளுக்கான வெள்ளித் துவசம் சம்பூரணமாக காட்சியளிக்கின்றது இந்த ஸ்தம்பத்திற்கு ரூபா 50 ஆயிரம் செலவில் அண்மையில் சும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. உள் கொடிஸ்தம்பம் அதைத் தொடர்ந்து பலிபீடம் அடுத்து மூலஸ்தான மூர்த்திகளின் வாகனமான கெருடாழ்வாரும் வீற்றிருப்பதை காணலாம்.

அடுத்து மகாமண்டபத்தின் வாயிலின் மேற்பகுதியில் கஜலெட்சுமி செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் உருவச்சிலையையும் காணலாம். மகாமண்டபத்தின் உள் வலப்புறத்தில் கணபதியும் இடப்புறத்தில் வேல்ஆயுத மூர்த்தி பிரதிஸ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது)

“அர்த்த மண்டபத்தின் வாயிலின் இருமருங்குகளிலும் போஜராஜசன், முத்தாலராஜன் ஆகியோரின் இரு உருவச் சிலைகளையும் காணலாம். அருச்சுணனின் பேரப்

பிள்ளையாகிய சுனீத மன்னன்செய்த தவப் பேரூய் யாகக்
 கிணியில் இரண்டாவது அவதாரமாக தோன்றிய திரௌ
 பதாதேவி அகிலோமனைச் சங்காரம் செய்தபோது அவ
 ளுக்கு பக்கத்துணையாக இருந்தவர்கள் இவர்கள் இருவரு
 மாவர்

கோவிலின் நாடக வளர்ச்சி

இக்கோவிலின் உற்சவங்களை மையமாகக் கொண்டு தனியான கலாசார மெருகு ஊட்டும் அவ்வக்கால இளம் தலைமுறை இளைஞர்களின் நாடக பங்களிப்புக்களினால் இப்பகுதியில் இலைமறை காயாக மறைந்திருக்கும் கலைஞர்களை இனம்கண்டு அவர்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்க இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறும் உற்சவங்களே மூலகாரணமாக அமைந்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

இதனால் இப்பகுதியில் கலைப் பாரம்பரியத்தை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் வருடா வருடம் தங்கள் பங்களிப்புக்களை திறமைமூலம் காட்டக்கூடியவாய்ப்பாக இவ்வாலயங்களின் உற்சவமே அடியேற்றுக் கொடுத்துள்ளன. கலை ஆர்வத்தைத் தூண்டியுள்ள தென்றால் மிகையாகாது.

கோவிலை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு நாடகங்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுடன் நாடக மன்றங்கள் ஏட்டிக்குப் போட்டியாக தோன்றியதுடன் போட்டி மனவேகத்தில் நாடகங்களை மக்கள் மன்றத்தில் அரங்கேற்றினார்கள்.

இப்பகுதியின் நாடக அமைப்புக்களை பேராசிரியர் திரு. ச. வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

கோவில்களில் இராப்பூசை முடிந்தபின்னர் நாடகப் பூசை நடைபெறும். கோவில் முன்றத்தில் கூடி இருக்கும்

100க்கு அதிகமான மக்கள் முன்னிலையில் விடியும்வரை கூத்துக்கள் ஆடுவார்கள். இந்நாட்டுக் கூத்துக்கள் அன்றிலிருந்து இன்றுவரை நடைபெற்று வருகின்றது. முக்கியமாக மார்க்கண்டேய நாடகமும் வாளவீமன் நாடகமும் ஆண்டுதோறும் கோவிலின் முன்னிலையில் நடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பேராசிரியர் குறிப்பிடும் வாளவீமன் நாடகம் கணபதி ஐயரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் பிறந்த காலம் 1709 - 1794 ஆகும். ஈழத்துக்கு கிடைத்துள்ள கூத்து நூல்களில் இதுவே மிகப் பழமை வாய்ந்தது தென்று பேராசிரியர் திரு. சு. வித்தியானந்தனின் கூற்றாகும்.

அதன்பிரகாரம் உடப்பு வாழ் மக்கள் தமது கலாச்சாரத்தில் நாடகக் கலைக்கே முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் கொடுத்துள்ளார்கள். இவர்கள் ஆண்டுதோறும் நிகழ்வுற்றுவரும் அன்னை திரௌபதாதேவி ஆலய உற்சவத்தின் இறுதிநாளாகிய நான்கு இரவுகளில் நாடகம் கூத்தாக நடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆரம்பகாலத்தில் அல்லிராணி, வாளவீமன், மார்க்கண்டேயன் போன்ற நாடகங்களை ஆலய முன்றலில் பந்தல்கள் அமைத்து ஆடிவந்தனர். இந்நாடகங்கள் பனை ஓலை ஏடுகளினால் எழுதப்பட்டிருந்தன. இக் கூத்துக்களில் திரை தொங்கவிடும் பழக்கம் இருக்கவில்லை. இக் கூத்துக்கள் விடிய, விடிய நடாத்தப்படும். ரசிகர்கள் கண்விழித்து இந்நாடகத்தைப் பார்த்து ரசிப்பார்கள்.

இதன் மேடை அமைப்பு மூன்று பக்கங்களினால் மறைக்கப்பட்ட நிலையில் ஓர் திசையைப் பார்த்து நாட்பக்க வடிவமாகும். முன்பக்கம் வெளிப்பார்வையில் நூற்றுக்கணக்கான ரசிகர்கள் கண்டுகளிப்பார்கள். மேடையின் ஓர் பக்கத்தில் நாடகத்தை நடத்தும் அண்ணாவிமார்கள் ஏட்டுடன் நிற்பார்கள், மத்தளம் வாசிப்பவரும், அவரோடு தாளம் போடுபவர். பாட்டுக்காரர் என்போரும் நிற்பார்கள். அவர்களை மையமாக வைத்து வெளியேயுள்ள சபையோ

ரைப் பார்த்து கூத்தாடும் நடிகர்கள் திரைக்குப்பதிலாக நான்கு முழ வேட்டியைப் பயன்படுத்தி நடிகர்களை மறைப்பார்கள். நாடகம் கட்டியம் கூறி பாடலை ஆரம்பித்த உடன் திரை மறைப்பு நீக்கப்படும். அரச பாவனைக்குரிய அரச முடிகள் மற்றும் அலங்காரப் பொருட்கள் பாரம் குறைந்த பொருட்களினால் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

நாடகத்தில் பிரதானமாக வசனம் இல்லாமல் கவி உருவில் அமைந்திருக்கும். இந் நாடகத்தின் பாத்திரங்களை, தாளங்களும் உருவ அமைப்புக்களுமே தெறியாக்கப்படுத்தின.

இக் கூத்துக்கள் ஆரம்பிக்கும்போது சடங்கு போன்ற வைபவம் நடைபெறும். கூத்தாடுவதற்கு முன்னர் மேடையில் பூசைகள் செய்து தெய்வங்கள் மீது நேர்த்தி கடனாக காப்பு, விருத்தம் போன்ற பாடல்களை பாடி வணங்கி ஆரம்பிப்பார்கள்,

இக் கூத்துக்களில் ஆண்களே பங்குபற்றி நடப்பார்கள். அவர்களே பெண் பாவனையில் பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று நடப்பார்கள்.

இவ்வாறு பழைய அமைப்பு. மருவி. புதிய இளைய தலைமுறையினர் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் நாடகத்தில் ஓரளவு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்கள்.

உற்சவ விபரம்

உடப்பு திரௌபதி அம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் உற்சவங்கள் பதினெட்டு தினங்கள் நடையெற்று, ஆடிமாத மூல நட்சத்திரத்தன்று தீ மிதிப்பாகிய பூமிதிப்பு விழா இறுதியாகக் கொண்டதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

இவ்விழாவின் ஆரம்ப உற்சவமாக துவஜாரோஹணம் இடம்பெறும். உள் கொடியேற்றத் திருவிழா மிக விமரிசையாக நடைபெறும். ஆடிமாதம் அமாவாசையைச் சேர்ந்து வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையில் மாரியம்மன் ஆலய பூசகருக்கு காப்புக் கட்டிக் கரகமெடுத்து பாரதத்தில் வாசுதேவனை படைத்துணை அழைத்தது முதல் களப் பலிகூட்டுவது அந்தமாகச் சரித்திரம் கூறி உள் கொடி ஏற்றப்படும்.

ஐந்தாம் நாளாகிய வியாழக்கிழமை பகல், வெளிக் கொடி ஏற்றிவைக்கும் அதேவேளையில் சாயங்காலம் கரக உற்சவம் ஆரம்பிக்கப்படும். அன்றிரவு பாரத சரித்திர அம்மானை ஆதியோடு படிக்கும் வைபவம் நிகழ்வுறும்.

ஏழாம் நாள் சனிக்கிழமை மாலையானதும் மூன்றாம் கரக திருவிழா நடைபெறும்.

✿ ஷன்பதாம் நாளாகிய திங்கட்கிழமை மாலையில் நாலாம் கரகமாகிய உற்சவம் இடம்பெறும்.

✿ பதினேராம் தினமாகிய புதன்கிழமை இரவன்று மாலையிட்டு உற்சவம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். இத்தினத்திலிருந்து விக்னேஸ்வரப் பெருமான் வீதியுலா வைபவம் நடந்தேறும்.

✿ பன்னிரண்டாம் நாளாகிய வியாழக்கிழமை சாயங்காலம் ஐந்தாம் கரக வைபவத்தைத் தொடர்ந்து இரவு விக்னேஸ்வரமூர்த்தியும், ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப் பெருமான் ஸ்ரீருக்மணி சமேதராக எழுந்தருளி மெய்யடியாருக்கு காட்சி நல்க வீதியுலா வருவதுடன், பின்னர் பாரதக் கதையைத் தொடர்ந்து திருக்கலியாண உற்சவம் நடைபெறும்.

✿ பதின்கூறாம் நாளாகிய வெள்ளிக்கிழமை இரவு அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரைச் சரித்திரம் இடம்பெறும்.

✿ பதினான்காம் நாள் சனிக்கிழமையன்று துகிலுரிதல் சம்பவக்கதை நிகழ்வுறும் உற்சவமாக அமையும்.

✿ பதினைந்தாம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பாண்டவர்களின் வனம் புகும் காட்சி தத்ருபமான முறையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும். அன்று வேசம் தரித்த பாண்டவர்களாக பாவனைசெய்து ஐவருக்கு அலங்கரித்து, திரௌபதாதேவியாக ஒருவரோடு காட்சிருபமாக, தத்ருபமாக கொண்டாடப்படும். இன்றே நாடகங்களும் அரங்கேற்றப்படும்.

✿ பதினாறாம் நாளாகிய திங்கள் மாலையன்று அருச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி திருவிழா இடம்பெறும். நாடக நிகழ்ச்சியும், அம்பாள் ஊர்வலத்தையும் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

★ பதினேழாம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை மத்தியானம் முன் அக்கினிக் குண்டக் கரவலும். மாலை தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தலும் அன்றிரவு சுவாமி வீதிவுலாவும் நடைபெறும்.

★ பதினெட்டாம் நாள் புதன்கிழமை வாஸ்து சாந்தியும், தீமிதிப்பு விழாவுக்கு வேண்டிய 'தீ' வளர்ப்பும் இடம் பெறும். பின்னர் வாது முடித்தல் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து உற்சவமூர்த்திகளின் கோவில் சுற்றுலாவின் பின்னர் அக்கினிக் கரகத்தைச் சூழ பல நூறு பக்தர்களின் தீமிதிப்பாகிய பூமிதிப்பு உற்சவம் நிகழ்ந்து நிறைவேறும் கண்கொள்ளாக் காட்சியை கண்டுகளிக்க சாதி, இன பேதமற்ற பக்தர்கள் வந்து கலந்துகொள்வார்கள்.

இவ்வாறே பதினெட்டு நாட்களாக இவ்வாலய உற்சவங்கள் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

சுயம்வரக் கொண்டாட்டம்

இங்கு கொண்டாடப்பட்டு வரும் உற்சவங்களில் சுயம்வரக் கொண்டாட்டமும் முக்கிய இடத்தை வகித்து வருகின்றது இது ஏழாவது நாள் உற்சவமாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வற்சவத்தை முன்னிட்டு பரரதக்கதை படிக்கும் பூசகருடன் பக்கக்கதை சொல்பவரும் எதிரும் புதிருமாக அமைந்திருந்து இவ்வாறு ஹாஸ்யமாகவும் வேடிக்கை உணர்வோடும். வீரபாவனைகளுடன் இக் கதையை இவ்வாறு படிப்பார்கள்.

அப்படி இருக்கும் காலத்தில் அஸ்திபுரத்தில் பாண்டவர்கள் அரக்குமாளிகையில் உண்மையில் இறந்து விட்டார்கள் என்ற சந்தேகமும் கொண்ட துரியோதனன் பாண்டவர்களின் சொத்துக்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தான்.

இது இவ்வண்ணமாக இருக்கின்றபோது பாஞ்சால தேசத்தில் பாஞ்சாலன், பாண்டவர்கள் அரக்குமாளிகையில்

இறந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டு துக்கமும், பச்சாதாபமும் அடைந்து, பின்னர் வேதவியாசகர் அனுக்கிரகத்தினாலும், ஆசீர்வாதத்தினாலும் பாண்டவர்கள் சாகவில்லை, உயிருடன் இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்துணர்ந்த பின்னர் பின்வருமாறு வேதவியாசகர் கூறுகின்றார்.

ஓ பாஞ்சாலா நான் கூறுகின்றபடி நீ நடந்துகொள்வாயானால் பாண்டவர்கள் எங்கிருந்தாவது உயிருடன் வருவார்கள் என்பதை கூறி கீழ்வரும் விபரங்களை உரைத்தார்.

யாவரும் அஞ்சி மெய்நடுங்க பருவதாகாரமாக இருக்கின்ற ஒரு வில்லும் தேவாஸ்திரம் நிறைந்துள்ள ஒரு அம்புப்பிட்டிலும் வைத்து 70 அடி உயரமுள்ள இரண்டு கம்பங்கள் 70' அடி நீளப் பரப்பில் நாட்டி, 70' அடி விட்டம் பூட்டி அதற்கு மேல் இரட்டித்து 70' அடி கம்பம் நாட்டி அதன்மேல் இடைவிடாமல் சுழலும் சக்கரத்தை வைத்து அந்தச் சக்கர மத்தியில் மஞ்சக் குறியைப் பூட்டி, அதிற் போட்ட விட்டத்திற்கு மும் மூன்று தொலை உண்டாக்கி, பூமியில் பெரிய வெள்ளிக்கிடாரம் நிறைய மஞ்சள்நீர் நிறைத்து அந்த துளைகள் அந்த நீரில் தோன்றும்படி செய்வித்து இந்த வில்லை வைத்து, நாணியைப் பூட்டி மஞ்சள் நீரில் தோன்றும் பிம்பத்தை அவதானித்துக்கொண்டு துலைக்குறியின் வழியாக மூன்று கணைகளைத் தொடுத்து மேற்குழலும் சக்கரத்தின் முனைவழியில் கணைகளைப் போக்கி மஞ்சள் குறியை வீழ்த்தி பூமியில் விழுமுன் எவன் கையினால் பிடிக்கின்றானோ அவனுக்கே அந்தத் திரௌபதாதேவி மாலை இடுவாள்" என்று வேதவியாசகர் பாஞ்சாலனுக்கு அருளிஞர்.

அதேபிரகாரம் பாஞ்சால அரசன் 50 தேச அரசர்களுக்கு பறை அறிவித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டான்.

இவ்வறிவித்தலைக் கேட்டு இவ்வரசர்கள் எல்லாம் பாஞ்சால நகர் வந்தடைந்தனர். குறிப்பிட்டதினமும் வந்

தாகிவிட்டது. பாண்டவர்களும் இந் நந்நானை அறிந்த
துணர்ந்து அவர்களும் மாறுவேடம் (பிராமணர் வேடம்)
பூண்டு சபையில் வீற்றிருந்தார்கள்.

இப்படி இருக்கும் சமயத்தில் திரௌபதையின்
அண்ணன் 'திருஸ்டத்தூய்மன்' சபையோர்களைப் பார்த்து
அன்புக் கட்டளை விடுக்கின்றான். 'ஓ சபையோர்களே
இதோ இருக்கின்ற வில்லை வளைத்து மஞ்சள் குறியை
அடித்து யார் வருகின்றார்களோ, அவர்களுக்கு எனது
தங்கை மாலை இடுவாள் என்று கர்ஷித்துச் சொன்னான்.

இதைக் கேட்டதும் பற்பல அரசர்கள் வந்து வில்லை
வளைக்காமல் அடிபட்டுப்போனவர்கள்தான் மிச்சம் இதே
மாதிரி துரியோதனனும் வந்து கர்ஷித்துக்கொண்டு வரு
கின்றேன் என்பதை விளக்குவதற்காக வேண்டி கீழ்வரும்
பாடலை கதை படிப்பவரும், பக்கம் பாடுபவரும் உடுக்குச்
சத்தத்துடன் இணைந்து வில்லை வளைக்கின்றமாதிரி பாடு
வார்கள்,

“இந்த வில்லை வளையாமல் விடுவேனோ
பாரும் பாரும் இந்திராணியே

- இந்த வில்லை

இந்த வில்லையும் வளைப்பேன் வரும்
அந்திரமச்சத்தையும் அறுப்பேன்
வந்த அரசர்கள் என்னை மெச்சிக்கொள்ள

- இந்த வில்லை

பீத்த வில்லுக்குத் தோத்தனென்றொரு

பேச்சோ,

வந்த அரசர் என்னை மெச்சிக்கொள்ள
மாறா துரௌபதை என்னை மெச்சிக் கொள்ள

- இந்த வில்லை

ஆறாலும் இந்த வில்லுக்கு எத்தனை பெலனோ
வந்த அரசர்கள் என்னை மெச்சிக்கொள்ள
மாறா துரௌபதா என்னை மணம் கொள்ள
வளைக்கின்றேன் வில்லை . . .

கொடுக்கின்றேன் சரம்
 விடுக்கின்றேன் இதோ
 அறுக்கின்றேன் மச்சம்

- இந்த வில்லை எனப் பாடியும், வில்லை வளைக்கமுடியாமையிலும் துரியோதனன் போய்விட்டான் என்று கதையில் கூறுவார்கள்.

தொடர்ந்து கதையின் ஓட்டத்தை இப்படிக்கூறுவார்கள்.

அரசசபை மிக அமைதியாகவும் மௌனமாகவும் இருந்தபோது சபையில் பிராமணன் உருவம் கொண்ட ஒருவர் எழுந்து திருஸ்டத் தூய்மனைப் பார்த்து கூறுகின்றான் ஓ, திருஸ்டத் தூய்மா! பிராமணர் ஒருவர் வந்து இந்த வில்லை வளைத்து, அந்த மச்சத்தை அறுத்து கையில் ஏந்தினால் உன் தங்கை எனக்கு மாலை இடுவாளா? என்றான்.

அப்போது திருஸ்டத் தூய்மன் சொல்லுகின்றான் ஓ பிராமணரே! வீரத்துக்கு சத்திரியன் என்றும். பிராமணன் என்றும் பேதமில்லை. உமக்கு சாமர்த்தியம் இருந்தால் நீர் போய் ஒரு கைபார்க்கலாம் என்றான். அப்படி நீர் மச்சத்தை அறுத்துவிட்டால் என் தங்கை உமக்கு மாலை இடுவாள். இது உண்மை.

அவ்வமயம் ஓர் மூலையில் பிராமணர் கூட்டத்தில் ஓர் இளைஞனாகிய அருச்சுனன் கூன்க்குறிக் வில்லு இருக்கும் இடத்தில் வந்து நின்றான். நின்றதும் முதற்கண் சபையோரைப் பார்த்து, இரண்டாவது குருவைப் பார்த்து, மூன்றாவது திரௌபதாதேவியைப் பார்த்து வில்லை சாதாரண அற்பப் பொருளைப் போல எடுத்து அதை வளைத்து, சபைப் பிரகாரம் மஞ்சல் நீரைப் பார்த்து கணையைவிட்டான். மச்சத்தை அறுத்த காட்சியைக் கண்ட திரௌபதாதேவி ஓடிவந்து தனது கையில் இருந்த மாலையை விட்டாள் என்று இக்கதையைப் படிப்பார்கள்

இவ்வாறு இக்கதை ஒட்டத்தின் பிரகாரம் இவ்வாலயம் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் திரௌபதா தேவியை பெண் கோலமாக அணிகள் சூடி, அலங்கரித்து மேளதாளங்கள் முழங்க நிலப்பாவாடை விரித்து வெண்சாமரை வீசி, கட்டியங்கள் உரைத்து அன்னை திரௌபதா சிலையை வசந்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணி வேதியர்கள் முன்னிலையில் இவ்வாலயத்தில் திரௌபதையாக பாவனைசெய்யும் பூசகர் அம்மன் சிலைக்கு மாலையிட்டு உருமாங்கல்யத்தைச் சூட்டுவார்கள்.

பின்னர் ஆலயத்தில் விசேட பூசைகளும் மணமக்களுக்கான ஊஞ்சல் பாமாலையை இவ்வாறு பாடுவார்கள்.

ஊஞ்சல் பாட்டு

தன கனை தத்தோம் - தான
தன தனை தத்தோம் தான
தனைதனாதனம் தனைதனாதனம்
தானை தந்தோம்..... தனைதானை

அஞ்சாமல் பெண் பிறந்து
அஸ்திபுரியை அரசது செய்து

ஐவரை மணம் முடிக்காய்

- தன தனைத்

மஞ்சல் நிற பட்டுடுத்தி

மன்னர் ஐவரை மணந்து

வந்தமர்ந்தாய் ஊஞ்சலிலே

■ தன தனைத்

சோதியாய் உலகமது

கற்பு நிலை தோன்றும்

துய்ய முனியாகி

ஆடிடும் ஊஞ்சல்

தார்மேகு பாண்டவர்

ஐவரை மணந்தாள்

காரணிய கற்புநிலை

ஆடியாள் ஊஞ்சல்.

பக்திமயமான முறையில் ஊஞ்சல் பாட்டிசைத்து, இச் சிறப்பு உற்சவத்தை நடாத்தி வருகின்றார்கள் இவ்வூர் மக்கள்.

வனவாசக் காட்சி

துரியோதனனின் வஞ்சகச் சூழ்ச்சியினால் நாடுநகர் இழந்த பாண்டவர்கள் சகுனியின் வஞ்சனையினால் வனவாசம் மேற்கொள்வதை உணர்த்தும் பாவனையில் இத்திருவிழா இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறும்.

இத் திருவிழா 14ம் நாள் உற்சவமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

வனம்புகும் காட்சி அமைப்பு உட்பு ஸ்ரீ பத்திர காளியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் மாலை சரியாக 4 மணியளவில் ஆரம்பமாகும்.

அவ்வமயம் பாண்டவர்களான ஐவர்களுக்கு வேசம் போட்டு அலங்காரம் செய்வார்கள். ஆனால் இவ் ஐவரும் ஐந்து நாட்களாக விரதம் அனுஷ்டிப்பதுடன், காப்புக் கட்டப்படும். இப் பூசைக் காப்பே இவர்களை உணர்வுகள் வெளிப்படாமல் இருப்பதற்காக வேண்டி செய்யப்படும் பூசையாகும். இவ் வைபவம் காளியம்மன் தேவஸ்தானத்திலே இடம்பெறும்.

இப் பஞ்சபாண்டவர்களான தருமர், வீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவனுடன், தெளமியர் முனிவராக ஒருவரும் அன்னை திரௌபதாதேவியாக ஒருவரும் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ காளியம்மன் ஆலயத்திலிருந்து வீதிவலம் வரும் காட்சி இடம்பெறும்.

ஆனால் மகாபாரதத்தில் பாண்டவர்கள் 13 வனங்களைச் சந்திக்கின்றார்கள் என்பதை நாங்கள் அறிந்து உணர்ந்துகொண்டாலும் இவ்வாலய வனம்புகும் விழாக் காட்சிக்கு மட்டும் நான்கு வனம் புகும் காட்சியும் கதையும் தென்மாங்கு உருவில் படிக்கப்பட்டு அக் கதையோடு காட்சியாகவும் நடிப்புப் பாவனையும் பக்தர் முன்னிலையில் நடிக்கப்படும் சம்பவம் இலங்கையில் இங்குமட்டும் இடம் பெற்றுவருகின்ற முக்கிய ஓர் அம்சமாகும்.

குறிப்பாக இவ்வாலயத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட 50 யார்தூர அளவில் 1வது வனம்புகும் காட்சி இடம்பெற்றுவருவது வழக்கமாகக் காணப்பட்டுவருகின்றது.

பின்னர் சற்றுத் தூரம் சென்று இரண்டாம் வனமாகிய காமியா வனத்தைச் சந்திக்கும் சம்பவங்களும் அங்கு கதையில் இடம்பெறும் காட்சியையும் தத்ருபமாக காட்சிப் பாவனையில் படிக்கப்படும் அக் கதையில் முக்கிய சம்பவமான கருப்பொருள் இது.

இவ்வனத்தில் வீமன் மிருகங்கள் மேல் அலாதியான விருப்பம்கொண்டவனாக காணப்பட்டான். வீமன் விளையாட்டின் நிமித்தம் குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு அப்பால்; அவ் எல்லையைத் தாண்டி கடந்து சென்றுவிட்டான் அங்கே அப்போது ஓர் மலைப்பாம்பை சந்திக்கின்றான். அம் மலைப்பாம்பு வீமனை காலிலிருந்து தலைவரையும் நெருக்கி சுற்றி வளைக்கும்போது வீமன் வீறிட்டு கத்துவான். அச்சத்தத்தைக் கேட்டு தருமன் வருகின்றான். அக் கோரமான துயர்வுறும் தன் தம்பியின் நிலைமையைக் கண்டு தருமன் பாம்பை

பிடம் வரம் கேட்பானும். வரத்தின் பின்னர் பாம்பில் இருந்து வீமன் விடுதலைபெறுகின்றான்.

இக் கதைச் சம்பவங்களை பக்திபூர்வமான முறையில் படிக்கப்பட்டு வீமன் எவ்வாறு மலைப்பாம்பினால் ஏற்பட்ட துயரச் சம்பவத்தைத் தத்ருபமான முறையில் காட்சி அமைப்போடு, இவ்வுற்சவம் நடிப்புப் பாவனையோடு இடம் பெற்றுவருகின்றன.

இவ்வாறு இவ்வுற்சவத்தில் பிரதானமாக 4 வனங்களின் சம்பவங்கள் இடம்பெற்றபின்னர் பாண்டவர்களாக, வேஷம் தரித்தவர்கள் அன்னை திரௌபதாதேவி ஆலயத்தை வந்தடைந்து பக்தர்களோடு உள்வீதி வலம்வந்து ஆலயதரிசனம் பெற்றபின்னர் இவ்வுற்சவம் நிறைவுபெறும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைந்திருக்குமென்றால் மிகையாகாது.

அருச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி

இவ்வாலயத்தின் 15ம் நாளது திருவிழாவாக அருச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி இடம்பெறுவதுடன் ஓர் முக்கிய உற்சவமாகவும் கணிக்கப்பட்டுவருகின்றது.

அருச்சுனன் தவம்செய்து பாசுபதாஸ்திரம் பெறுவதற்கும் கௌரவர்களை அழிப்பதற்கும் சிவனை நினைத்து அருள்வேண்டி நிற்கும் நிலையே இத்தவநிலைக் காட்சியாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

இதன் நிமித்தம் இவ்வாலய மேற்குப்புற முன்றலில் கிட்டத்தட்ட 18 அடி உயரம்கொண்ட தவசி மரத்தை புண்ணிய வாகனம் செய்து அவ்விடத்தைப் புனிதப்படுத்தி அம் மரத்துக்கு பூசை நைவேத்தியங்கள் எல்லாம் செய்து முதல்முதலில் இத் தவசிக் கம்பத்தை பக்தியான முறையில் அரோகரா கோஷத்தின் மத்தியில் நடுவார்கள்.

பின்னர் மாலையில் 4-00 மணியளவில் அருச்சுனனாகப் பாவனைசெய்யப்படும் பக்தர் ஒருவருக்கு மான் தோல்

உடுத்தி. முதுகில் வில்லு அம்புகளினால் அணிவித்து. விபூதி உருத்திராக்கக் காய்கள் தரித்து "சாட்சாத்" அருச்சுனனே இங்கு வந்து தோன்றிவிட்டார் என்று ஐயப்படும் அளவுக்கு அருச்சுனனாகிய பாவனைசெய்யப்படுபவருக்கு அணிகலன்கள் அணிவித்து நன்கு அலங்கரிப்பார்கள்.

அவ்வமயம் அன்னை காளிதேவியின் சந்நிதானத்துக்கு முன்னதாகக் கொண்டுவந்து அவருக்கு காப்புக்கட்டி பின் கோவிலை வலம்வந்து அவரை வீதி ஊர்வலமாக பாரதக் கதை படிப்பித்து வருவதுடன் இச் சம்பவத்தை விளக்கும் கதையை பக்திமயமாக வெளிப்படுத்தி வருவார்கள்.

இவ்வாறு படிக்கப்பட்ட கதையோடு ஸ்ரீ திரௌபதா தேவி ஆலய முன்றலில் நடப்பட்டிருக்கும் தவசிக்கம்பத்தின் முன் அருச்சுனனாக பாவனை செய்பவர் வருவார். அப்போது சங்கு சக்கர, சேகண்டி ஓலிகளுடன் மேளதாளங்களும் பக்தி ஓலிகளும் கோசித்து நிற்கும்.

அதன்பிறகு அருச்சுணனின் தவநிலையைக் கெடுக்கின்ற நிலையில் பகாசுரன் பன்றி உருவில் வருகின்ற மாதிரி காட்சிகள் இடம்பெறுவதுடன்!

சிவபெருமான் பன்றி உருவாசவும் வருகின்ற கதை படிக்கப்பட்டு அக் காட்சி அவ்வமயம் இடம்பெறுவதும் அருச்சுனன் தவசிமரம் ஏறும் சம்பவம் இடம்பெறும்.

இத் தவசி மரம் ஏறும்போது இவ்வாறு கீழ்வரும் பாடலை மிக பக்தியான முறையில் அருச்சுனனாக பாவனை செய்பவர், பாடுவார்.

தவசிப்பாடல் (படியேறும் பாடல்)

1. வானோர் புகழும் கைலயிலே, வடிவா யெழுந்து
தனுவாசி
சீராய் வளர்ந்து தெளிவாகி, தில்லை மன்றுள் நின்றோடும்

பாரோர் புகழும் ஐவருக்காய், பாசுபதத்தையே
வேண்ட
ஓராம் படியிற் திருக்காலை உன்னி வைத்து கடப்பேனோ!

2. இரண்டாம் படியை மிகவேண்டி எனது பாதம் தலை
ஊன்றி
மண்டே நடனம் புரியவரும் வானோர்க்கரசே வல்லவனே
இன்றே பாசுபதம் வேண்ட இரண்டாம் படிற்
திருக்காலை
கண்டே காட்சி பெறவந்தேன் கர்த்தா
வரந்தந்தருள்வாயே

3. வானோர் புகழும் தில்லையிலே வர்காய் ரிஷிகள்
கண்காண
நானே நடனம் புரியவரும் தற்பராவுன் பாதம் நாடி
மூன்றாம் படியிற் திருக்காலை முன்னே நிறுத்தி
பணிந்து நின்னோன்
யானாதில்லை சிதம்பரனே அரனே வரந் தந்தருள்வாயே

4. சாலாசிரியை வில்லாக சரமேல் யேக நாணாக
கால சூழும் முப்புரத்தை தகனமிட்டகர்த்தாவுன்
(பாதமதை)
நாலாம் படியிற் திருக்காலை நன்றாய் பாசுபதம்
வேண்ட
மேலா யெழுந்து நான் வாரேன் விமலா வரந்
தந்தருள்வாயே ய?

5. பஞ்சாட்சரத்தை கருத்திலுன்னி பாரதத்தவசி
பண்ணவந்தேன்
நஞ்சாறு கொடிய பாவியிவன் நாடுமீள இக்கானில்
வந்தேன்
துஞ்சா வாழும் அடியேங்கள் கேட்காவரமும்
வேண்ட எண்ணி
அஞ்சகம் படியிற் காலை வைத்தேன் அரனே வரம்
தந்தருள்வாயே!

6. ஆரூதவப் பொருளெனவே அவ்வும் சவ்வுமானவனே
வேரூதாரமில்லாமல் விரும்பியுனது பாதம் நாடி
கூரூதாரப் பொருளெனவே கொன்றைகூடும்
பெருமானே
ஆரூம் படியிற் காலை வைத்தேன் அரனே வரந்
தந்தருள்வாயே!
7. கால கால னெனும் நாமம் கருதிப் படைத்த
கர்த்தாவே
ஆரமகிழும் வானவர்க்காய் நன்றாய் ஆலமுன்டேனே
கோலா காலப் பெருமானே கொன்றைகூடும்
பெருமானே
ஏழாம் படியிற் காலை வைத்தேன் எனக்கோர்
வரந்தந்தருள்வாயே!
8. கட்டாம் பெரிய ராவனுக்கா கனவாள்வும் தேரு
மீந்தாய்
இட்டத்துடனே தேவருக்காய் எண்ணப்படாத
நஞ்சையுண்டாய்
வட்டக்கடலில் மகரமென வந்தோன் தனக்கு
தத்தையரே
எட்டாம் படியிற் திருக்காலை வைத்தேன் ஈசா வரம்
தந்தருள்வாயே!
9. அன்பும் தயுவும் உடையவர்க்கு அதிகவாழ்வு
கொடுப்பவனே
வன்புமுடையோர் தங்கனையும் மடிவிப்பவந்த
மைத்துதுனனே
என்பால் இரங்கி அரவுயற்றோன் அன்னப்படாதான்
தனைவதைக்க
ஒன்பதாம் படி மீதி லூன்றிக் காலைவைத்தேனே!
10. சயதரிஷிகள் வானோர்கள் தானே அறிய நஞ்சூட்டி
சுத்த ஊருக்கு கயிறு கொடு துக்கப்படாமல் கட்டிவிட்ட
மத்த திரியோதிரன் சேனை மாளமுழும் அழிவு செய்ய
பத்தாம் படியிற் காலை வைத்தேன் பாசு பதமே
தந்தருள்வாயே!!

இப்படி அருச்சுனனாகப் பாவனை செய்யப்படுபவர் மேற்கொண்ட தவவலிமையின் காரணமாக சிவபெருமான் உமையம்மையுடன் தோன்றி பாசுபதாஸ்திரம் அளிக்கும் காட்சி உண்மையிலேயே மிகத் தத்ருபமாக எடுத்த துக்காட்டப்படுகின்றது. பின்னர் தவசி மரத்திலிருந்து இறங்கி புக்தர்கள் புடைசூழ. மேளதாள வாத்தியங்கள் முழங்க ஆலயத்தை வலம் வந்து பக்தி முழங்கும் அக் காட்சி சண்கவர் காட்சியாக அமையும்.

பின்னர் அர்ச்சுனனாக பாவனை செய்யப்படுபவர் அன்னை திரௌபதாதேவி சந்நிதானத்துக்கு முன்வந்து முன்னர் கட்டப்பட்ட காப்புநூல் அறுத்து விபூதி பிரசாதங்கள் கொடுத்து கோவிலில் தங்கியிருந்து தீமிதிப்பு உற்சவமும் முடிவுற்றதும் பின்னர் வீடு செல்ல அனுமதி வழங்குவார்கள். இவ்வாறே அருச்சுனனின் தவநிலைக் காட்சி இவ்வாலயத்தில் இடப்பெறும்.

தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல் அல்லது சக்கரவாளர் கோட்டை பிடித்தல் உற்சவம்

இவ்வாலயத்தின் 17-வது நாள் உற்சவமாக கருதப்படும் இந் நிகழ்ச்சியை தேத்தரசன் கோட்டை பிடித்தல் அல்லது சக்கரவாளர் கோட்டை பிடித்தல் உற்சவம் என்று சொல்லப்படும்.

இவ்வாலய உற்சவமாகிய இச் சம்பவத்தை கதையாக படித்து சம்பவங்களாக பக்தர்கள் முன்வைத்து இவ்வுற்சவம் கொண்டாடப்படும்.

இவ்வுற்சவத்தை முன்னிட்டு இவ்வாறு இக் கதை படிக்கப்படும்.

பாண்டவர்கள் அன்னை திரௌபதாதேவியுடன் 11வது வருட வனவாசம் பூர்த்தியடைவதாக இருக்கும் போது முனிவர்கள் அறிந்து பாண்டவர்களின் நிலைமைகளை உணர்ந்து பார்க்க வருகின்றார்கள். இம் முனிவர்களைத் தர்மர் எதிர்கொண்டு வரவேற்கின்றார். பின்னர் முனிவர்

கள் தங்கள் பூசைகளைச் செய்ய ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டுவதால் நகுலன் சகாதேவன் ஆகிய இருவரையும் அழைத்து முனிவர்களிடத்தில் மிருகங்கள் வராதபடி அதற்கேற்ற கண்காணிப்புகளை மேற்கொண்டு முனிவர்கள் இடையூறின்றி பூசைகளை செய்கின்றதாக கதை படிக்கப்படுவதாக அமைவதோடு..... இருவருக்கும் தண்ணீர் தாகம் ஏற்படுவதாகவும் பின்னர் இவர்களில் ஒருவன் தாகம் தீர்க்க அருகில் ஏதாவது குடிசைகள் தென்படுகின்றதா என அறிய அருகிலுள்ள மரத்தில் ஏறி பார்க்கும் போது அண்மைபில் கோட்டை ஒன்று தென்படுவதாகவும் அங்கு சென்று அக் கோட்டையின் காவலாளியிடம் போய் தண்ணீர் கேட்க, காவலாளி அரசனிடம் போய் முறையிட அவ்வரசன் இருவரையும் கூட்டிவரும்படி கட்டளை யிடுகின்றான். காவலாளி இருவரையும் கூட்டிச் செல்ல இருவரையும் அறிந்துணர்ந்த அரசன் நீங்கள் பாண்டவராகையினால் உடனே இவ்விடத்தை விட்டு போகும்படி ஆணை பிறப்பிக்கின்றான். இச் சம்பவத்தை இருவரும் தர்மரிடம் போய் கூறுகின்றனர். இவ்விடயத்தை தர்மன் எம்பெருமான் கிருஷ்ணனிடம் முறையிடுகின்றார்.

உடனே கிருஷ்ணபரமாத்மா தர்மனிடம் கூறுகின்றார் இவ்வரசன் சைந்தவன் முன்னர் இவன் திரௌபதா தேவியை தேரில் ஏற்றிச் சென்றவன். வீமன், அருச்சுனனால் அடித்துத் துரத்தப்பட்டவன். அவன் இப்பொழுது ஈசனை வேண்டி சகல வல்லமையுடனும் நிரம்பிய ஆயுதங்கள் வரங்களையும் பெற்றிருக்கின்றான். தனது கோட்டையை காவல் தெய்வங்கள் மூலம் பலப்படுத்தியிருக்கின்றான்.

இக் கோட்டைக்கு வடக்கே வடபத்திர காளியையும் மூக்கே ஐயனாரையும், தெற்கே வைரவரையும் மேற்கே பரபத்திரரையும் காவல் தெய்வமாக நின்று காக்கின்றார் என்று கூறுகின்றார் மகாவிஷ்ணு.

இவ்வாறு படிக்கப்படும் கதையின் ஓட்டத்துடனே இந்த 17-ம் நாள் உற்சவம் இடம்பெறுகின்றது என்றார்.

இவ்வாலயத்தில் விரதம் இருந்து தங்களுடைய நேர்த்திக் கடனைச் செய்யவேண்டி இருக்கும் நான்கு பேரை தெரிவுசெய்து ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானத்தில் இந் நான்கு பேருக்கும் நான்கு காவல் தெய்வங்களாக உருக்கொடுத்து காப்பு நூல் கட்டி, உருக்கொண்டு விபூதி சந்தனக் காப்பிட்டு மேளதாள வாத்தியங்களுடன் சங்குட்டு ஆடி, ஊர்வலம் வந்து பக்திபூர்வமான முறையில் திரௌபதாதேவி ஆலயம் வந்தடைவார்கள்.

பின்னர் இவ்வாலய முன்றலில் 10 அடி நீளமும் 5 அடி அகலமும் 3/4' ஆழமும் கொண்ட ஒரு குழி உரு வாக்கப்படும். இக் குழியின் நான்கு மருங்கிலும், பூசை, புண்ணியானம், செய்யப்பட்ட மேடையை வடக்கே வட பத்திரக்காளியாக பாவனைசெய்தவரையும், கிழக்கே ஐய ராகப் பாவனை செய்தவரையும், தெற்கே வைரவராகப் பாவனைசெய்தவரையும் மேற்கே வீரபத்திரராக பாவனை செய்தவர்களையும் அதாவது இச் சங்குட்டுக்காரர்களைக் கொண்டு ஒவ்வொரு இடத்திலும் உருவேற்றிப் பழி கொடுக்கின்ற மாதிரி இடம்பெறும் இக் காட்சி சாண்போர் உள்ளங்களை மெய்மறக்கச் செய்யும் சம்பவமாக இவ்வால யத்தில் அமைவதோடு மிக பக்திமயமான முறையில் இவ் வூர் மக்கள் கொண்டாடி வருகின்றார்கள்.

பின் மாலையில் இவ்வாறு படிக்கப்படும் தேத்தரசன் கோட்டையை பிடிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நகுலனையும், வீரஅபிமன்னனையும், இக் கோட்டைக்குள் அனுப்பி னால் இலகுவாக பிடிக்கப்படும் என்ற முறையில் மகா விஷ்ணு தருமனுக்கு எடுத்து சொல்வதோடு - தருமா! நான் முதலில் போய் அங்கு காவலில் இருக்கும் தெய்வங் களைத் தன்வசப்படுத்தி வருகின்றேன் என்றவர், 90 வயது நிறைந்த கிழவி உருவம் எடுத்து அக் கோட்டைக்கு போகும்போது தெம்மாங்கு வடிவில் இக்கதை பாடப்படும்

“என்னவடிவெடுத்தார்; எம்பெருமான்

அந்நேரம்

தொன் தூறும்பத்தும் சென்ற!

துவண்ட கிழவியானார்!

நானும் பத்தும் சென்ற நரைத்த கிழவியானார்!

தள்ளாடித் தள்ளாடி, தடியொன்றை

உன்றிக்கொண்டு”

கிழவி உருவம் எடுத்துக்கொண்டு - வெண்பட்டு ஓன்
றைத் தரித்துக்கொண்டு - பழம் பெட்டி ஒன்றைத் தலை
யில் சுமந்துகொண்டு - பழங்கள் விற்கின்ற மாதிரி தள்ளா
டித் தள்ளாடி, முதன்மையாக வட பத்திரக்காளியிடம்
சென்று தனது சுய உருவத்தைக் காட்ட காளி சரணடை
கின்றது. கிழவியாகிய கிருஷ்ணனிடம் காளி சுவாமி தன்
னால் ஆகவேண்டிய காரியங்கள் யாதென்றும் உண்டா!
என வினவ: ஆம் தாயே! உன்னால் ஆகவேண்டிய காரியங்
கள் இருக்கின்றது. தர்மத்தை அழித்து அதர்மத்தைக்
காக்கும் தூரியோதனாதிகளை அழிப்பதற்கு பிறந்திருக்கின்
றேன். பாண்டவர்களைக் காக்க தங்களுடைய முழு ஒத்
துழைப்புகள் தேவை தாயே! என்று கூற - காளி தன்
னுடைய பூரண ஒத்துழைப்புக்கள் தருகின்றேன் என்று
கூறி - தான் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சுவாமி
கிருஷ்ணனிடம் காளி கேட்கின்றாள். எம்பெருமான் கூறு
கின்றார். இக் கோட்டையில் இருக்கின்ற சயந்தனை அழிப்
பதற்கு நகுலனும், அபிமன்யுவும் வருகின்றார்கள். அவர்
களுக்குத் தாங்கள் பூரண உதவிகள் செய்யவேண்டும்
என்று காதுக்குள் மூடுமந்திரமாகக் கூறிவிட்டு - அதே
மாதிரி மற்றைய மூன்று தெய்வங்களுக்கும் சொல்லி
விட்டு தான் வந்த வேலைமுடித்துவிட்டு தர்மனிடம் கூறி
விட்டு விடைபெற்று சென்றுவிட்டார் ஸ்ரீ விஷ்ணு.

இக் கதை ஓட்டத்துடன் இவ்வாலய முன்றலில் இக்
காட்சி நடைபெறும், மகாவிஷ்ணு கிழவி ரூபத்தில் வந்து
காவல்கெய்வங்களுக்கு உனது நிலைப்பாட்டைக் கூறுவது
மாதிரி இங்கு கிழவி ரூபத்தில் ஒருவர் அலங்கரிக்கப்பட்டு

மூடுமந்திரம் சொல்லும் காட்சியை நடாத்திக் காண்பிக் கப்படும். இச் சம்பவம் இவ்வாலயத்தில் மாலையில் இடம் பெறும் நிகழ்ச்சியாக இருக்கும்.

பின்னர் கதை தொடர்ந்து படிக்கப்படும்.

அப்போது அக்கதையில் தர்மன் இருவரையும் அழைத்து - யுத்த வீரர்களாக உடைதரித்து - யுத்தத்துக்கு அனுப்பிவைப்பார். அந்த இரு வீரர்களும் எப்படி வருகின்ற சபாவங்களை மேல்வரும் பாடல் மூலம் படித்து விளக்குவார்கள்.

‘ஏறினார் வெண்பரவி; எடுத்தார் ரனசவுக்கு அடித்துவிட்டான் குதிரை தன்னை;

ஆற்றுமணல் தூள் எழுப்ப செந்தூள் எழும்பிடுமாம் சிவசூரியனை

மூடிடுமரம் கருந்தூள் எழும்பிடுமாம்; கதிரோனை

சாப்பிடுமாம்’’

இவ்விதமாக குதிரையை அடித்து கோட்டை வாசலில் வந்து நின்றனர். கடுமையான யுத்தம் மூண்டு இறுதியில் சயந்திரனை பிடித்து (தேத்தரசன்) தேர்க்காலில் குதிரைக் கயிற்றினால் கட்டி இழுத்து தர்மருடைய பாதத்தில் மண்டியிடச் செய்தார்கள்.

இவ்வாறு படிக்கப்படும் கதையோட்டத்தோடு நால்வர் காளியம்மன் கோவிலிலிருந்து குதிரையில் ஆடிப்பாடி பக்தர்களை மகிழ்வித்து மேளதாள வாத்தியங்கள் இசைத்து இவ்வாலய முன்றலில் பக்தர்கள் புடைசூழ அமைந்திருந்து கதை படிக்கும் இடத்துக்கு இக் குதிரை ஆட்டக்காரர்கள் வந்து குதிரைக் கயிற்றில் கட்டப்படும் முறையில் காட்சி இடம்பெற்றுவரும் முறை இன்னமும் நடைபெற்றுவருகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

இவ்வாறு இந்த 17ம் நாள் உற்சவம் இனிது நிகழ்வுறும்.

பதாதேவிக்கு முன்னதாக இடைவிடாமலும் அணையாமலும் ஒளிர்ந்துகொண்டிருக்கும் தூண்டாமணி விளக்கிலிருந்து இத் தீக்குளிப்புக்கு வேண்டி “தீ” எடுக்கப்படுகின்றது என்பது ஓர் முக்கிய அம்சமாகும்.

இவ்வாலயத்தில் அதிகாலை 5-00 மணியளவில். ஆலயமணி ஒலிக்க கோவிலின் குருக்கள் ஹோமத் தீயை வளர்க்கவேண்டிய ஆரம்ப வேலைகள் நடைபெறும். பின்னர் இவ் விழாவை முன்னின்று நடாத்தும் பூசகர் (இவரே திரௌபதா தேவியாக பாவனை செய்பவர்) மூலஸ்தானத்தில் இடைவிடாமல் எரிந்துகொண்டிருக்கும் தூண்டாமணி விளக்கிலிருந்து அத் தீயைக் கொண்டுபோய் ஓமக்குண்டத்தில் அக்கினி வளர்க்கப்படும்.

அத்கோடு புண்ணியாவனம் செய்யப்பட்ட ஆலயத்தைப் புனிதமாக்கப்பட்டவுடன். ஆகுதி எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு பின் பூசகர் கோவிலின் மூலஸ்தானத்திலிருந்து அருள் வேண்டிய திரௌபதா தேவியாகிய பூசகர் - அவ் மூலஸ்தானத்திலிருந்தே விரிக்கப்பட்ட நிலப் பாவாடையின் மேல் உருக்கொண்டு சிறு அடிமேல் அடிவைத்து நகர்ந்து வந்து ஓமம் வளக்கப்பட்ட அக்கினிக் குண்டத்தை அண்மித்ததும், அப்போது இவ்வூரைச் சேர்ந்த வயதில் முதிர்ந்த பெரியோர் வந்து “தாயே! இவ்வூரை வழமை போல் காப்பாற்றுவேன் என்று அருள் தாயம்மா!! என்று அருள்வாக்கு வேண்டுவார்கள்

அப்போது உருக்கொண்ட பூசகர் “இவ்வூரைக் காப்பாற்றிக்கொள்கின்றேன்” என்ற அருள் வாக்கைப் பகர்ந்ததும் திருநீற்றைக்கொண்டு ஆசீர்வாதம் கொடுத்துவிட்டு அங்கே ஜெகஜோதியாக வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியை, அருள்கொண்ட பூசகர் தனது இரு கரத்தாலும் அள்ளி எடுத்து ஏற்கனவே தயார்செய்யப்பட்ட “அக்கினிச் சட்டியில்” (அக்கினிச் சட்டி என்றால் புதிய உருவம்கொண்டு

வட்ட வடிவம் பொருந்திய மண்சட்டி. இச் சட்டிக்கு மூன்று பக்க மூலையிலும் சூலாயுதங்கள் பொறிக்கப்பட்டதாகக் காணப்படும். அச்சட்டியில் சுள்ளிவகைகள் (சமித்து) ஒன்பது வகைகொண்ட இச் சமித்துக்கள் அடுக்கப்பட்ட அந்தச் சட்டியில்) வைப்பார்.

அதன்பின்னர் பூசகர் தனது இரு கரத்தினாலும் சுடர் விட்டெரியும் அச் சட்டியை தூக்கிக்கொண்டு பக்தர்கள் புடைசூழ, கோவிந்தா! கோவிந்தா!! என்ற நாமம். பக்தியின் பெருக்கத்தின் உணர்வுகள் பக்தர்களிடத்தில் உணர்ச்சியாக வெடித்து நிற்க உள் வீதிவலம்வந்து ஆலய முன்றலில் முன்னதாக வெட்டப்பட்ட 7' அடி நீளமும், 5' அகலமும் கொண்ட தீப்பள்ளத்தில் தாமரைப் புஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அக்கினிமேடையின் நடுமத்தியில் 'கோவிந்தா' என்ற பக்தி ஓலியின் மத்தியிலே அக்கினிச்சட்டி வைக்கப்படும்.

அத்தோடு முதல்பூசை அக்கினி பகவானுக்கும் பின்னர் பாண்டவர்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் பூசை புனஸ்காரங்கள் மிக நேர்த்தியான முறையில் இடம்பெறும்

இதைத் தொடர்ந்து சிறு, சிறு புளிய மரத் தடிகளினால் அச் சட்டியைச் சுற்றி பக்தர்களினால் அடுக்கப்படும் அதே வேளையில் பலம்கொண்ட மிகப்பெரிய புளியங் கட்டைகளினாலும் முக்கோண வடிவத்தில் அடுக்கப்பட்டு இத்தீ மிதிப்புக்கு வேண்டிய அனல் வளர்க்கப்படுகின்றது.

அதன் பின்னர் இவ்வாறு பாரதக் கதை தொடரும்; -

பாரத யுத்தத்துக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும் என ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தருமரிடம் கூறுகின்றார் அதேவேளை தருமரின் தங்கையான சங்கேஸ்வரிக்கு மாப்பிள்ளையாக வீரபத்திர சுவாமியை பேச முடிவுகட்டுகின்றார்கள். அருச்சுனனும் எம்பெருமானும் (கிருஷ்ணன்) வீரபத்திர சுவாமியினுடைய அறிவை மயக்கிவிட்டனர். அறிவு தெளிந்த

வீரபத்திர சுவாமி "கிருஷ்ண! என்னையும் மயக்கிவிட்டாயா! உன்னுடைய திருவிளையாடலை என்னிடத்திலும் காட்டிவிட்டாயா? நீயும் எனக்கு வஞ்சனை செய்ததினால் நானும் உனக்கு வஞ்சனை செய்கின்றேன்" எனக் கூறுகின்றார். வீரபத்திர சுவாமியிடம் நீ! என்ன கேட்கின்றாய் என்று எம்பெருமான் கேட்க நான். இப்பெண்ணை திருமணம் முடிப்பதாக இருந்தால் நான் கேட்பதெல்லாம் தரவேண்டும் என விடைபகர்கின்றார். அதற்கு வீரபத்திர சுவாமிகள் கேட்கும் பொருட்களை கீழ்வரும் அம்மானை மூலம் இக்கதையில் வெளிப்படுத்துவார்கள்.

மலையளவு சாதம்; வண்பாய்த்தரவேணும்
 ம்ப்பளையளவு காவும்; வண்பாய்த்தரவேண்டும்
 இப்படியான பொருட்களை வீரபத்திர சுவாமிகள் கேட்பதாக தருமரிடத்தில் எம்பெருமான் போய் கூறுகின்றார்.

தருமர் இதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து! சுவாமி! நீங்கள் சொன்னபிரகாரம் இப்பொருட்களை எப்படிக்கொடுப்பது? அதற்கு எம்பெருமான் சொல்லுகின்றார் தருமா! உலகத்திலே இல்லாத பொருட்களை கேட்பதற்கு உலகத்திலே இல்லாத பதிலைத்தான் சொல்லவேண்டும். அதற்கு உபாயம் சொல்லுகின்றேன் கேள் என்றார்.

தருமர்: சுவாமி என்ன உபாயம்; ஒரு சுண்டு அரிசியைச் சமைத்து மலை மேலே கொண்டுபோய் வை. கிடாயைக் கொண்டு பனை மரத்தில் சுட்டு வை. மேற்கொண்டு நடக்கும் காரியங்களை நான் கவனிக்கின்றேன் என்றார்.

இக்கட்டத்தில் இக்கதையின் ஓட்டத்தைக் கொண்டு ஒரு ஆட்டுக்கடா புண்ணியதானம் செய்து கட்டல்நீர் கொண்டு வந்து மஞ்சள் நீர் கரைத்து இவ்வூர் பெரியவரைக் கொண்டு அந்தக் குடத்து மஞ்சள் நீரைக் கடா மேல் வார்த்து (குளிப்பாட்டி) அதற்கு கழுத்தில் பூமாலை கட்டி

விபூதி தரித்து, சந்தனக் குங்குமப் பொட்டிட்டு. தூப தீப நையிவேத்தியங்கள் காட்டி, இக் கடாவை மூன்று முறை நிலத்தில் அடிப்பார்கள். அடித்ததும் அக்கடா மயக்க முற்று விழும். உடனே பூசகரிடம் இருக்கும் கொந்தன் சுயிற்றைக் கிடாய் மேல் நீள் வட்டத்தில் போட்டுவிடப்படும்.

இக் காட்சி இக் கதைக்காக வேண்டி நடைபெற்று வருகின்றது. இதை இன்னமும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இக் காட்சியைத் தொடர்ந்து கதை படிக்கப்படும்.

வீரபத்திரர் சுவாமி எம்பெருமானிடம் கேட்கின்றார். 'சுவாமி நான் கேட்ட பொருட்கள் எங்கே? என்று கேட்கின்றார். 'இதோ பாரும் மலையின் மேல் வைத்துள்ளோம் சாதம். கிடாயை அடித்து அதோ பனை மரத்தின் மேல் வைத்திருக்கின்றோம். அதை பெற்றுக்கொள்' என்றார்.

அதற்கு வீரபத்திர சுவாமி கிருஷ்ண உன் மாய வலையில் விழுந்துவிட்டேன் என்றார்.

இதை உணர்த்த இவ்வாறு படிப்பார்கள்.

'மாயாவினோதா உன் மாயைதனின் சிக்கினேன் யான் காயா மலர்மேணி கண்ணா, இக்காவுதனை உயிரோடு தந்தால் என்னுள்ளம் களிக்குமென்றார்.'

கண்ணா! எனக்கு உயிருடன் தந்தால் களிக்கும் என்றார். எனது உள்ளம் சந்தோஷம் அடையும் என்றார். இதோ உயிருடன் தந்தேன் என்றார்.

(இதை விளக்க ஏற்கனவே மயங்கியநிலையில் கிடந்த ஆட்டுக்கடா மேல் போடப்பட்டிருக்கும் கொந்தன் சுயிற்றை எடுத்ததும் கிடாயின் மயக்கம் தெளிந்து எழுந்துவிடும். இக் காட்சி இக் கதையின் ஓட்டத்துக்காக செயல்முலம் இடம்பெறும்.)

அன்றே, பகல் முழுதும் ஆலயப்பந்தலில் பதினெட்டாம் போர்ச் சுருக்கம் பாடப்பட்டுப் பொருளுரைக்கப்படும்

தியெறிந்துகொண்டிருக்கும் பிற்பகல் மூன்று மணியளவில் பாரதக் கதையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி திரௌபதாதேவியின் சபதம் நிறைவேற்றும் வைபவம் இடம்பெறும். இதை "வாதுமுடிப்பு" என்று சொல்லுவார்கள்

18-ம் நாள் போர்க்களத்தில் வீமனின் கதாயுதத்தினால் அடிபட்ட தூரியோதனன் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்து கிடப்பான். தூரியோதனனாகப் பாவனைசெய்யும் காப்பணிந்தவர்களத்தில் வீழ்ந்ததும் அன்னையின் அருளால் மயங்கிவிடுவார். அவ்வமயம் திரௌபதாதேவியாக காப்புக் கட்டியிருக்கும் பூசகர் (இவர் இவ்விழாவில் முக்கிய பங்காற்றுபவர்) ஆலயத்துள்ளிருந்து மஞ்சளாடைப் போர்த்து களத்துக்கு வந்து தூரியோதனின் நெஞ்சை கூரிய சம்சாடு (கூர்மை பொருந்திய ஆயுதம்) மூலம் பிளந்து அதிலிருந்து சுரக்கும் இரத்தத்தை தனது தலைபில் தேய்த்து கூந்தலை முடித்து திரௌபதி அன்று சபையில் பொழிந்த வஞ்சினத்தை முடிப்பாள்.

இச் சம்பவம் ஆலய முன்றலில் இன்னமும் நடைபெற்றுவருகின்ற உன்னத நிகழ்வாகும்.

அத்துடன் மயக்கநிலையில் கிடந்தவரை இருவர் தோள் தாங்கலுடன் பிடித்துக்கொண்டு 'கோவிந்தா! கோவிந்தா!!' என்ற பக்திப்பிரவாகத்துடன் பக்தர்கள் புடைசூழ, மேளதாள வாத்தியங்களுடன் மெதுவாக ஆலயத்தை வலம் வந்து உட்பிரவேசிப்பார்கள். பின்பு மயக்கநிலையும் தெளிவுபெறும்:

மாலை ஐந்து மணியளவில் விக்னேஸ்வரப் பெருமான் அன்னை ஸ்ரீ திரௌபதாதேவி ருக்மணி சத்தியபாமா சமேதமாக ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப் பெருமானும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனங்களில் எழுந்தருளப்பட்டு தேவார திருவாசகங்கள்

பண் இசையோடு மீட்டி; தாலாட்டு எச்சரிக்கைகளுடன் ஆலயம் வலம் வந்து அக்கினிக்குண்டத்தின் முன்பதாக இத் தெய்வங்களை வீற்றிருக்கப்பண்ணுவார்கள்.

பின்னர் அக்கினிக் கரகம் ஆலயம் முன்பாக கொலு வீற்றிருக்கும் அம்பாளின் முன்பதாக பக்தர்களின் 'அரோகரா' என்ற கோஷத்துக்கு மத்தியிலே பூசகர் அக்கினிக்கரகத்தை தலையில் சுமந்தவண்ணம் ஆண்டிமுனை மாரியம்மன் ஆலயத்தை நோக்கிச் செல்வார். நூற்றுக்கணக்கான அடியார்கள் கரகத்தை பின்தொடர்ந்து செல்வார்கள். அங்கு செல்லும் அடியார்கள் யாவரும் சமுத்திரத்தில் ஸ்நானம் செய்து தங்களை மஞ்சள் நீரினால் புனிதப்படுத்தி, கரங்களில் எலுமிச்சம்பழம் ஏந்தி தேவஆட்டமாதும் கரகமேந்திய பூசகருடன் அனற்குளத்தில் நடனமிடுவார்கள்.

இச் செந்தணல் மூட்டிய திசுமிகு அனற்குளத்திலே மெய்யடியார்கள் பக்திபூர்வமான முறையில் அனற்குளத்தில் இறங்கும் கண்கொள்ளாக் காட்சியை காணும் அடியார்கள் "கோவிந்தா" "கோவிந்தா" என கோஷமிட்டு வரிசையாக நின்று ஒவ்வொருவராக அனற்குளத்தில் நடந்து செல்வார்கள். இக்காட்சி 20 நிமிடம் அல்லது 30 நிமிடங்கள் வரை நீடிக்கும். சுமார் ஓராயிரம் பக்தர்கள் வரை தீயில் நடனமிடுவார்கள். இதை இங்குள்ள மக்கள் தீமிதிப்பாகிய பூமிதிப்பு விழா' வென கூறி மெய்சிலிர்த்து நிற்கும் நிகழ்வாக நடைபெற்றுவருகின்றது.

இத் தீப்பள்ளத்தில் இறுதியாக சூரியன் பொறிக்கப்பட்ட கொடியுடன் இறங்குவதுடன் இத் தீமிதிப்பு உற்சவம் முற்றுப்பெறும் உடன் அடியார்கள் தத்தம் கரங்களிலே வைத்திருக்கும் எலுமிச்சம் பழங்களை மேலே வீசி எறிவார்கள்.

இக்காட்சி தேவர்கள் விண்வெளியிலிருந்து பூமாரி யொழிவது போல அமைந்திருக்கும். இத் தீமிதிப்பு விழாவின் அடுத்த நாளே அம்பாள் பவனிவந்து, கொடி இறக்கும் வைபவமும் பட்டாபிஷேகமும் இடம்பெறும்.

கொடி இறக்கம்

(பட்டாபிஷேகம்)

இறுதி நிகழ்ச்சியாக இக்கொடியிறக்கம் உற்சவம் சிறப்பாக நிகழ்ந்து நிறைவு பெறும். இக்கொடி இறக்கும் வைபவத்தை முன்னிட்டு பஞ்சபாண்டவரான தருமருக்கான பட்டாபிஷேகம் சூட்டப்படுகின்ற பாரதக் கதையின் சாராம்சத்தைப் படிப்பார்கள்.

அக்கதை இவ்வாறு அமைந்திருக்கும் :—

அஸ்வத்தாமனால் நிகழ்ந்த படுகொலையை எண்ணி மிகவும் கவலை அடைந்து அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய ஈமக்கடன்களை முடித்து கண்ணனும் பாண்டவர்களுடன் அஸ்திபுரிக்கு வருகின்றார்கள். பின்னர் பாண்டவர்கள் திருதராட்டினன் பாதமலர்களில் வணங்கி நமஸ்கரித்து நிற்கின்றார்கள்.

அப்போது கண்ணபிரான் திருதராட்டினனைப் பார்த்து அரசே! இதோ உங்களுடைய தம்பி மக்கள்! இவர்களுடைய பாகத்தைக் கொடுத்து அரசாட்சி செய்ய

உரிமையைக் கொடுக்கும்படி கண்ணன் கூற அதன் பிரகாரம் தருமனைப் புனிதநீரினால் நீராட்டி, ஆபரணங்களினால் அலங்கரித்து நகர் வீதி வலம் வந்து — அரண்மனை சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து வேதியர்கள் மந்திரம் ஓத, குலப்பெண்கள் ஓலமிட, தேவர்கள் பூமாரி பொழிய, தெளமியரால் மகுடம் சூட்டி, கண்ணனும் ஆசீர்வதித்தார் என்று இக்கதையை இவ்வாறு படித்து முடிப்பார்கள்.

இக்கதையைத் தொடர்ந்து இங்கு பாண்டவர்களுக்காக ஏற்றி வைக்கப்பட்ட உள் கொடியை பூசகர், பூசை நைவேத்தியங்கள் முடித்த பிற்பாடு அபிஷேக ஆராதனைகளைத் தொடர்ந்து மந்திரங்கள் சொல்லி இக்கொடி இறக்கி வைக்கப்படும்.

இறக்கப்பட்ட கொடிச்சீலையை பெரிய அருச்சுனைத் தட்டில் வைத்து மணிகள் ஒலிக்க, சங்கொலி முழங்க, ஆலயத்தை வலம்வந்து பிள்ளையார் முன்பாக வைப்பார்கள் அதன் பின்னர் மகாபூசை நடைபெறும் அதேவேளையில் விபூதி பிரசாதங்கள் வழங்கப்பட்டு, பூசகருக்கு கட்டப்பட்ட காப்பு வெட்டும் வைபவத்துடன் இவ்வாலய தீமிதிப்பு உற்சவங்கள் இனிது நிறைவு பெறும்.

(முற்றும்)

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

Udappu Thiroupatha Devi Aalaya Varalaaru Temple History

- ☐ By:
Kaalavairan - Veerasokkan
- ☐ First Edition: April - 1989
- ☐ Copy Right: to the Author
- ☐ Publisher:
Elam Tharahai Vaddam
Udappu

- ☐ Printed for
The Author
At
Sree Vikneswara Printers
150, Navalar Road, Jaffna

வளர்ந்து வரும் இளம் எழுத்தாள ராக எழுதிவரும் வீர சொக்கன் கடந்த வருடங்களாக அவ்வப்போது தனது ஆக்கங்களை இலங்கை, பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் கதை, கட்டுரை, கவிதைகளை எழுதி வந்துள்ளார்.

வீர சொக்கன்

இலங்கையின் முக்கிய செய்தி நாளேடான ‘வீர கேசரியில்’ உடப்புப் பகுதியின் செய்திச் சேகரிப்பாளராக பணிபுரிந்து வருவதுடன் ‘மாணிக்க’ வார ஏட்டின் நிருபராகவும் இருந்து வந்துள்ளார்.

‘அலைஓசை’ ரேணிய கவிமடலின் ஆசிரியராக இருந்து பல கவிதைகளை தீட்டியுள்ளார்.

புத்தளம் இந்து மகாசபையின் செயலாளராகக் கடமையாற்றி வருவதுடன் புத்தளம் உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகத்தில் எழுதுவினைஞராக தொழில் செய்து வரும் இவரின் ஆத்மீக தொண்டு சிறக்க எனது பாராட்டுக்கள்.

சித்திரை-89

உடப்பு.

திரு. கா. வாசகமூர்த்தி
தலைவர்

இளம் தாரகை வட்டம்

ஸ்ரீ விக்னேஸ்வரா அச்சகம், நாவலர் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.